

Vol. 18.

No. 5.

കർമ്മലാസ

The Flower of Carmel

പ്രതിമാസപത്രിക.

May 1920.

വിഷയ വിവരണിക.

	പേജ്.
1. പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയത്തിന്റെ മാസപണക്കം.	97
2. വേദപുസ്തകപാരായണം.	100
റവ. ഫാദർ അലക്സാണ്ടർ സി. ഡി. അ-ൾ,	
3. വിശുദ്ധ ഗീവർഗീസിന്റെ ചരിത്രസംക്ഷേപം	103
റവ. ഫാദർ ഫിലോക്തോൻ സി. ഡി.	"
4. ഒരു വയോവൃദ്ധന്റെ ചരമോപദേശം.	106
റവ. ഫാദർ ജോസഫ് പറേടം	"
5. വേദപുസ്തകം മാത്രമോ?	110
റവ. ഫാദർ റൊമേലോസ് സി. ഡി.	"
6. ചാവുദോഷം. (പി. സി.)	112
7. പരിശുദ്ധ മറിയത്തിന്റെ കന്യത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവാദങ്ങൾ. (കെ. എം.)	114
8. തിരുഹൃദയ പൊതുനിരോധം.	
9. ബാബേൽ പാത്രീയർക്കീസു തിരുമനസ്സിലെ യൂറോപ്യസന്ദർശനം.	
10. വർത്തമാനക്കുറിപ്പുകൾ.	
11. പഞ്ചാംഗം.	
12. പരിശുദ്ധ കന്യകമറിയത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഗീതങ്ങൾ.	
13. പരസ്യങ്ങൾ.	

വില്വാൻ തയ്യാർ!

“പരിത്രാഗ പരമകാഷ്ഠം.”

അഥവാ ഈശോയുടെ പിഡാനുഭവം.

എന്ന ഒരു ചുരിയ പുസ്തകം അച്ചടിച്ചു തയ്യാറായിരിക്കുന്നു. ഈ വിശിഷ്ട പുസ്തകത്തിനു വഴിരിക്കുന്നവില വി. പി. ചാർജ് ഉൾപ്പെടെ ചകു ഏമാത്രം.

അവേക്ഷിക്കേണ്ട മേൽവിലാസം. -

സൂപ്പർ,
സെൻറ് ജോസഫ്സ് പ്രസ്സ്,
മാനാനം.

പുസ്തകം ഹവ്യം

൧൯൨൦ മെയ്.

ലക്കം ൫.

ദൈവജനനിയായ പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ മാസവണക്കം.

—൦൦൦൦—

ഇഹത്തിൽ നമ്മുടെ രക്ഷയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ദിവ്യരക്ഷകനായ മ്ശിഹായോടു അടുത്തു വർത്തിച്ചിട്ടുള്ളത് തന്റെ അമ്മയായ കന്യാസ്ത്രീ മറിയമാണെന്നു പ്രസിദ്ധമായ ഒരു സംഗതിയാണല്ലോ. ഈ വിശുദ്ധ കന്യകയെ വേദാഗമം പഴയനിയമത്തിലെ ഹാവാ, യൂദീത്ത, ഏന്യേർ എന്ന നാരീരത്നങ്ങളോടും നോഹായുടെ പെടകം, ദാവീദിന്റെ കോട്ട, വാഴത്തത്തിന്റെ പെടകം എന്നിതുകളോടും സാമ്യപ്പെടുത്തുന്നു. മേൽപറയപ്പെട്ടവയിൽനിന്നും പരിശുദ്ധ മറിയം, മനുഷ്യരണത്തിന്നു പൊതുമാതാവും രക്ഷകളുമാണെന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാകുന്നു. “നീ ഇസ്രായേലിന്റെ സ്ത്രീയാണെന്നും, നീ കരയറവളാണെന്നും, മുഴുവൻ അഴകുള്ളവളാണെന്നും” മറ്റും തിരുസഭ ഈ വിശുദ്ധ അമ്മയേപ്പറ്റി വാടുന്നതു ന്യായമായിട്ടാണു്.

രിശുദ്ധ കന്യകയ്ക്കുണ്ടായിരിക്കുന്നതിനാൽ തിരുസഭ പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ നേരെയുള്ള ഭക്തിയിലും വണക്കത്തിലും പ്രത്യേക ഉത്സാഹവും ഉണർച്ചയും പ്രദർശിച്ചിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. തിരുസഭയിൽ പ്രതിവത്സരം കൊണ്ടാടപ്പെടുന്ന തിരുനാളുകളും ഈ വിശുദ്ധ നാഥയുടെ പേരിൽ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന സഭകളും സഖ്യതകളും ഈ ഭക്തിയുടെ പ്രത്യക്ഷ തെളിവുകളാകുന്നു. ബഹുമാനസൂചകമായ ഈ ഭക്തികൾക്കും പുറമേ മേയ് മാസം ഈ പരിശുദ്ധ കന്യകയുടെ പ്രത്യേകവണക്കത്തിനായും നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നു. അമ്മയുടെ പിറന്നാൾ ആഘോഷം മക്കൾക്കു ആനന്ദകരമായിരിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവമാതാവിന്റെ വണക്കത്തിനായി പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ മേയ് മാസം തന്റെ ആത്മീയ മക്കളായിരിക്കുന്ന നമുക്കു ആനന്ദത്തേയും തൃപ്തിയേയും പ്രദാനം ചെയ്യുമെന്നു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. യാതൊരുത്തനിൽനിന്നും ഏതൊരു അനുഗ്രഹം ലഭിക്കുമെ

അനിതരസാധാരണമായ ഈവിധ വരങ്ങളും പ്രത്യേക അനുഗ്രഹങ്ങളും പ

ന്നു നാം ആശിക്കുന്നുവോ ആയാളിന്റെ മഹത്വം, ശക്തി, മനസ്സ് ഇതുകളെ ആദ്യമായി ഗ്രഹിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സാരമേറിയ നിരൂപകന്റെ നാം ദൈവത്തിൽനിന്നും ആശിക്കുന്നു. എന്നെന്നാൽ ദൈവം സർവ്വത്തിന്റെയും ഉടമസ്ഥനും നമ്മുടെ രക്ഷിതാവും സർവ്വശക്തനും മാണെന്നു സ്വയം മനസ്സിലാക്കി നാം വിശ്വസിക്കുന്നു. ആദ്യമായി പരിശുദ്ധ കന്യാകുമാരിയെ അന്വേഷിക്കുന്നതിനും നാം പ്രവേശിക്കുന്ന അന്വേഷം പ്രഭാവം ചെയ്യുന്നതിനും തക്ക വല്ലഭതയും നായികയുടെ ഉണ്ടായെന്നു നമുക്കു പ്രാപിക്കാം.

കാനായിലെ കല്യാണവിരുന്ദിനും ആവശ്യപ്പെട്ട വീഞ്ഞു ഇല്ലാതെപോയതിനാൽ വധുപരമാർഷ്ടനായ അവമാനത്തെ ദൂരീകരിക്കുന്നതിനായി പരിശുദ്ധ കന്യാകുമാരിയെ പുത്രൻ ഈശോമശിഹായോടു വിവരം അറിയിച്ചപ്പോൾ ഒരു അത്ഭുതം ചെയ്ത് വെള്ളം വീണുതന്നതിനാൽ തന്റെ തിരുക്കുമാരൻ മടിച്ചില്ല. അത്ഭുതങ്ങളെ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള നിശ്ചിത സമയം വന്നില്ലായിരുന്നു എങ്കിലും മശിഹാ തന്റെ അമ്മയുടെ ആഗ്രഹം ഉടനെ നിർവ്വഹിച്ചുകൊടുക്കയാണു ചെയ്തത്.

ദൈവം പൂർവ്വകാലത്തിൽ തന്റെ മാലാഖമാർ, നിവൃന്മാർ, വിശുദ്ധന്മാർ മുതലായവർ വഴിയായി ജനങ്ങളെ നടത്തുകയും അവർക്കു വളരെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ചെയ്തും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മേൽപറഞ്ഞവർക്കു യോജിക്കുന്ന ശക്തികളും അധികാരങ്ങളും നൽകിയിരുന്നതെന്നും വാസ്തവംതന്നെയാണ്. ആകാശത്തിലെ മാലാഖമാരുടെയും ഭീമഭക്തികളുടെയും പുണ്യവാന്മാരുടെയും രാജ്ഞിയായിരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധ മറിയത്തിന്നു മേൽപറയപ്പെട്ടവരേക്കാൾ കൂടുതൽ അധികാരങ്ങളും വരങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കണം എന്നു നിസ്സംശയം പറയാവുന്നതാണ്. തന്റെ വല്ലഭതയേയും അധികാരത്തേയും ലക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്ന ഒരു സംഭവമാണ് ഈ കല്യാണവിരുന്ദ സംഭവമായിട്ടുണ്ടായ അത്ഭുതം. ഇത്രവലിയ വല്ലഭതയും അധികാരവും പരിശുദ്ധ മറിയത്തിന് സിദ്ധിച്ചതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ രണ്ടാകുന്നു.

ഒന്ന് നമ്മുടെ കർത്താവും രക്ഷിതാവും ഈശോമശിഹായുടെ മാതാവെന്ന സ്ഥാനത്തിന്നു ഉയർത്തപ്പെട്ടത്; മററൊന്ന് നരകസ്പർശിന്റെ തലയെ തകർത്ത് പിശാചിന്നാവട്ടേ, വാപത്തിന്നാവട്ടേ വശംവദയാകാതെ ഉരുവിച്ച് ഈലോകത്തിൽ ജാതയാകയും, അതേ കുറമില്ലായ്മയെ ആജീവനാന്തം കാക്കുകയും ചെയ്തവെന്നതാണ്. ദൈവമാതാവു എന്ന സ്ഥാനത്തു മശിഹായുടെമേൽ ഒരുവിധ അധികാരം പ്രാപിക്കുകയും കുറമില്ലായ്മ എന്ന വരത്താൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രേമ വസ്തുവായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. അതിനാൽ പരിശുദ്ധ കന്യാസ്ത്രീ നമുക്കുവേണ്ട അനുഗ്രഹങ്ങളെ ചെയ്യുന്നതിന് ശക്തിയുള്ളവളാണെന്നു തെളിവാണല്ലോ. തന്നെയുമല്ല, നമ്മുടെ ദീപ്തരക്ഷകൻ ഗാത്രത്താലെയിൽ കുരിശിൽ രൂക്ഷിക്കുന്ന ജീവൻവെടിയാൻ പോകുന്ന സമയം വിശുദ്ധ യോഹന്നാൻ ഏവൻ ഗേലിസ്സായിൽ സകല മനുഷ്യരും പരിശുദ്ധ മറിയത്തിന്റെ മക്കളായിട്ടും ദൈവജനനിയെ നമ്മുടെ ഏവരുടേയും മാതാവായിട്ടും നിയമിച്ചുറപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു നമുക്കുവേണ്ട അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഈ പരിശുദ്ധ കന്യാകുമാരി നൽകണമെന്നു അവിടുന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്നു. രക്ഷിതാവിനെ തന്റെ ഉദരത്തിൽ പാലിക്കാമെന്നു സമ്മതിച്ചു ക്ഷണമുതൽ ഈ വി. അമ്മ നമ്മേ രക്ഷിക്കുന്ന കാഴ്ചയും നന്മനസ്സോടെ ഭരമേറുകയില്ല. ഈ പരിശുദ്ധ മാതാവിനേക്കുറിച്ച് വേദാഗമവും, വി. പിതാക്കന്മാരും എങ്ങനെ പറയുന്നുവെന്നു ശ്രവിച്ചാലും. വി. ലൂക്കാ അ. ൧. ൪൨. “ഏകദേശം അമ്മ പരിശുദ്ധ അരുവിയാൽ നിറഞ്ഞു നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞതായത്: സ്ത്രീകളിൽവെച്ചു നീ ആശീർവ്വദിക്കപ്പെട്ടവളാണ്. നിന്റെ ഉദരത്തിന്റെ ഫലം വാസ്തവപ്പെടുകയും.” (അ. ൧. ൪൨.) ദൈവത്താൽ മറിയത്തിന്റെ പക്കൽ അയയ്ക്കപ്പെട്ട ഗൌരവേന്മ മാലാഖാ മറിയത്തോടു പറഞ്ഞതായത്:-

“മറിയമേ! നിനക്കു സ്വസ്തി, നന്മനിറഞ്ഞവളേ! കർത്താവു നിന്നോടുകൂടെ, സ്ത്രീ

കളിൽവെച്ചു നി ആശീർവ്വദിക്കപ്പെട്ടവളാകുന്നു."

൨൩൧-ാംകാലത്തിൽ കൂടിയ എപ്പോസോസ് സൂനഹദോസിലെ പിതാക്കന്മാർ ഇടയ്ക്കുകാരനായ നെസോറിസിന്നു വിരോധമായി പഠിപ്പിക്കുന്നതായത്: "ഒരേ ആളിൽ തന്നെ, ദൈവവും മാനുഷനുമായിരിക്കുന്ന ഒരുത്തനെ വിശുദ്ധ കന്യകമറിയം പ്രസവിച്ചു. ഒരു വൈതലിന്റെ ആത്മാവ് ദൈവത്തിന്റെ സ്പഷ്ടിയാകുന്നു, അതിന്റെ അമ്മയുടേതല്ല. എങ്കിലും അതിനെ പെററവൾ അതിന്റെ അമ്മയാകുന്നു. അതിനാൽ പരിശുദ്ധ മറിയം മൗലിഹായുടെ ദൈവ സ്വഭാവത്തിന്റെ ഉടയക്കാരിയല്ല" എങ്കിലും ദൈവത്തിന്റെ അമ്മ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടുന്നു.

ഈ ഉന്നത മഹത്വത്തിനുള്ള കാരണം താഴെ പറയുന്നതാണ്. "എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അങ്ങേ അടിച്ചാടിയുടെ എളിയെ അങ്ങ് വിലമതിച്ചു. ഇതാ സൂക്ഷിക്ക. ഇന്നുമുതൽ എല്ലാ ജനങ്ങളും എന്നെ ആശീർവ്വദിക്കപ്പെട്ടവർ എന്നു വിളിക്കും." വി. ലൂക്ക ൧൦. ൨൧. പൗലോസ് പറയുകയുണ്ട്. "അ. ൨. ൨൧. "ഞാൻ വയലിലെ കസേമമാകുന്നു. താഴ്വാരത്തിലെ ലിലിപ്പുപ്പമാകുന്നു. മുളകളുടെ ഇടയിൽ ലീലിപ്പുപ്പം എപ്രകാരമൊ അപ്രകാരം പെൺമക്കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ എന്റെ സ്നേഹവുമാകുന്നു. ജ്ഞാനം അ. ൧. ൨൩. "എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ ദിവ്യവെട്ടവും, അതിന്റെ പ്രകാശവും, ദൈവമഹത്വത്തിന്റെ ദീപ്തവും അങ്ങേ നന്മയുടെ മായയുമാകുന്നു." വി. ബർത്തോമ്യോസ് എന്ന വേദപാരംഗത്ത് പറയുന്നതായത്, "മറിയത്തിന്റെ മാതൃസ്ഥം ഒരുവിധത്തിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടതാണ്. നമുക്കുവേണ്ടി സാധിക്കാൻ പാടില്ലാത്തത് അവിടെ ഒന്നുതന്നെയില്ല" "എത്രയും ദയയുള്ള മാതാവേ! നിന്റെ അശ്രുതത്തിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചവരാണ് ഒരുത്തനെയെങ്കിലും അങ്ങ് കൈവിട്ടുകളഞ്ഞുയെന്നു ഒരിക്കലും കേട്ടിട്ടില്ല" എന്ന് ഈ മഹാത്മാവ് പരിശുദ്ധ മറിയത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

"അമ്മയുടെ വൃന്ദതി അങ്ങേ ദിവ്യ മകൻ കേൾക്കുമൊ എന്ന് ആരു സംശയിക്കും? തന്നെയുമല്ല, ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു മകൻ; അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു മാതാവ്; ആയിരിക്കുന്നു എന്നുകൂടെയും നാം ഓർക്കണം."

വിശുദ്ധ ലിഗോരി പറയുന്നു:- "ദൈവാനുഗ്രഹങ്ങൾ ഒക്കെയും ദൈവമാതാവ് വഴിയായി നമുക്കു ലഭിക്കുന്നു" രക്ഷപെടുന്നവർ മാതാവ് വഴിയായി രക്ഷപെടുന്നു." പത്രോസ് ദമിയോൻ എന്നുവന്നു പറയുന്നതായത്. "മനുഷ്യരക്ഷ മറിയത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്നു നാം കണ്ടു ബോധിപ്പാൻവേണ്ടി, അങ്ങേ സമ്മതം ഉണ്ടാകാതിരുന്നെങ്കിൽ ദൈവം മനുഷ്യസ്വഭാവം എടുക്കയില്ലായിരുന്നു." അകയാൽ ഇസ്രായേൽക്കാര്യം യുദ്ധത്തിൽ ജയംപ്രാപിക്കുന്നതിനായി വാഗ്ദത്തത്തിന്റെ പെട്ടകം കൂടെ പോകാത്തതിലേക്കു കൊണ്ടുപോയിരുന്നതുപോലെ സാക്ഷാൽ 'വാഗ്ദത്തത്തിന്റെ പെട്ടകമായിരിക്കുന്ന' മറിയം നമ്മുടെ ആത്മീയ സമരത്തിൽ നമ്മോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ!

ഈ അമ്മ ആകാശമോക്ഷത്തിന്റെ വാതിൽ ആകുന്നു. ഭൂമിയെ ആകാശത്തോടു ബന്ധിക്കുന്ന ഒരു കോവണി ആകുന്നു. "ഏതൊരു ആത്മാവിന്നു സാക്ഷാലുള്ളതും ഹൃദയ സ്പർശവുമായ ഭക്തി പരിശുദ്ധ മാതാവിന്റെ നേരെയുണ്ടായിരിക്കുന്നുവോ, ആയാത്മാവ് നരകത്തിൻ കണിയിൽ ഒരുനാളും അകപ്പെടുകയില്ല" എന്ന് ലിഗോരി പുണ്യവാനും "ദൈവത്തിന്റെ അമ്മയായിരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധ മറിയത്തിന്റെ നേരെ ഭക്തിയില്ലാത്തവരുടെ ആത്മരക്ഷയെപറ്റി ഞാൻ ഭയപ്പെടുന്നു" എന്ന് വി. പ്രംസീസ്റ്റോസ് ബെർജിനിയോ പറയുന്നു.

കത്തോലിക്കു ക്രിസ്ത്യാനികളായ നാം ഏവരും രക്ഷയുടെ കല്ലായിരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധ മറിയത്തെ ആശ്രയിച്ചുകൊള്ളണം. ഓരോവിധത്തിലുള്ള കുറ്റങ്ങൾ കാരണത്താൽ സർവ്വകാരണമായിരിക്കുന്ന ദൈവം നമ്മോടു കോപിച്ചിരിക്കുന്നു. അപ്പന്റെ കോപത്തിൽ നിന്നും ഓടിയൊളിക്കുന്നതിന്നു തക്ക സ്ഥ

ലം അമ്മയായിരിക്കുന്നുവെന്നു നാം വിസ്തരിക്കരുത്. അമ്മിയമായ സമ്പത്തുകളെ വരുവാനിരിക്കുന്ന ആയുസ്സിലേക്ക് നാം കൂട്ടണം. അച്ഛന്റേതല്ലാത്ത ഇത്തരം മരണസമയം കാണാതെയും രസിക്കാതെയും നാം ഈ ലോകം കടക്കുന്നതല്ല. അപ്പോൾ ജ്ഞാന 'ചന്ദ്രൻ' ആയിരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധ മറിയം നമ്മെ സഹായിക്കുന്നതിനായി ശോഭിക്കാതെ വന്നാൽ നമുക്ക് നിർഭയം. അതിനാൽ ഇപ്പോഴത്തെ ഈ മാതാവിന്റെ സ്നേഹം സമ്പാദിക്കുന്നതിന്നു ശ്രമിക്കണം. ഈ മാസം പ്രത്യേക വണക്കത്തിനുള്ളതാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചല്ലോ. ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥലത്തു മാതാവിന്റെ പടംതക്ക അലങ്കാരത്തോടു കൂടി സ്ഥാപിക്കണം. ഭവനനിവാസിതൾ ടി. സ്ഥലം വിവിധതരം പുഷ്പങ്ങളാൽ മോടിവിടിപ്പിക്കണം. മാതാവിന്റെ വണക്കത്തിനായിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ വായിക്കണം. നല്ല സംഗീതങ്ങൾ പാടണം. കൊത്തുമണ്ണാരം മുതലായ ജപങ്ങളെ എല്ലാവരും കൂടി എ

ത്തിക്കണം. അടുത്തുള്ള പല വീടുകാർ ഒന്നു ചേർന്നു ഈ വണക്കമാസം ഒരു ഭവനത്തിൽ വെച്ചോ പ്രത്യേക സ്ഥലങ്ങളിലോ സ്കൂൾകളിലോ വെച്ചോ നടത്തുന്ന മുറിയും ഉണ്ട്. പള്ളികളിൽ അദ്ധ്യക്ഷമായി കഴിക്കുന്ന ഈ ഭക്തികർമ്മത്തിന്നു മുടക്കം വരുത്താതെ കൂട്ടുന്നതു ഉത്തമമായിട്ടുള്ളതാണ്. കുടുംബവാസികൾ എല്ലാവരും അവസാനദിനം കമ്പസാരിച്ച് ശ്രീകുഞ്ചന കൈക്കൊള്ളുന്നതായാൽ, പുണ്യദണ്ഡവിമോചനവുമുണ്ട്. ഇങ്ങനെയുള്ള അദ്ധ്യക്ഷങ്ങളെ നടത്തുന്നതിനോടു കൂടി ഈ മാതാവിനിയുദ്ധമുള്ള സൽകൃത്യങ്ങളെ ചെയ്യുന്നതിന്നു ശ്രമിക്കണം. ദൈവത്തിന്നും സഹോദരങ്ങൾക്കും ചേരുന്ന പാപകൃത്യങ്ങളെ വർജ്ജിക്കണം. ചെയ്യാവുന്ന പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് മനസ്സാധപ്പെടണം. ഇങ്ങനെ ഈ മാസം കഴിച്ചുകൂട്ടിയാൽ അനവധി നന്മകൾ കൈക്കൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞവസാനിപ്പിക്കട്ടെ.

വേദപുസ്തകപാരായണം

ശരണം.

ഈ പുണ്യവഴിയായി ദൈവത്തിൽനിന്നു നിത്യായുസ്സിനെയും അതിനെ പ്രാപിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ട സകല സഹായങ്ങളേയും ഈശോ മഹിമായുടെ യോഗ്യതമൂലം നാം പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സത്യസ്വരൂപിയായ ദൈവത്തിന്റെ വാഗ്ദാനങ്ങളിനേലും അവയെ നിറവേറ്റുന്നതിന്ന് അങ്ങേയ്ക്കുള്ള സർവ്വപ്രഭുഭരണിനേലും ഉറപ്പാണു ശരണം നിർഭയം. ദൈവത്തിൽ ശരണംവെക്കുന്ന മനുഷ്യൻ സകല ആപത്തുകളിൽനിന്നും നിത്യമരണത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഈ സത്യങ്ങളൊക്കെയും അസ്സഷ്ടമായി വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടത്രേ നാം ദൈവത്തോടു മകൾക്കടുത്ത മനോശരണത്തോടുകൂടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. ജീവിക്കുന്ന സമയത്തു വിശ്വാസം, ശരണം,

ഉപവി എന്നീ മൂന്നു ദൈവിക പുണ്യങ്ങളുടെ പ്രകരണങ്ങളെക്കൊണ്ടു നാം ദൈവത്തെ വണങ്ങുന്നു. ആകയാൽ ജപം ഉത്തമദൈവാരാധനയാകുന്നു. അത്രുപിയാക്കിരിക്കുന്ന ദൈവത്തെ അത്രുപിയിൽ അരാധിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്. ജപത്തിൽ, സ്തുതിപ്രകരണങ്ങളും, കീഴിയ നന്മകളെക്കുറിച്ച് ഉപകാരസ്മരണയുടെ പ്രകരണങ്ങളും, ആവശ്യങ്ങളെ ബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പ്രാർത്ഥനപ്രകരണങ്ങളും തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പ്രാർത്ഥന പ്രകരണങ്ങളിൽ പ്രബലപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നത് ശരണം എന്ന ദൈവികപുണ്യമാകുന്നു. ഒരു കണ്ഠ തന്റെ മുമ്പുള്ള അമ്മയിൽനിന്നു യാവനയും സകലവിധ പരിപാലനവും ലഭിക്കുമെന്നു ഏതു വലിയ മനോശരണത്തോടുകൂടെ പാർത്തിരിക്കുന്നുവോ, അതിനെക്കാൾ വലിയ മനോ

ശരണത്തോടെ ദൈവഭക്തന്മാർ ദൈവത്തിൽനിന്നു നിത്യഭാഗ്യത്തെയും ആത്മത്തിന്നും ശരീരത്തിന്നുമടുത്ത സകലവിധ സഹായങ്ങളെയും ലഭിച്ചാൻ പാർത്തിരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം ശരണം ദൈവത്തോടും നിത്യായുസ്സിനോടും നമ്മെ യോജിപ്പിക്കുന്ന ഒരു ആശാബന്ധനമാകുന്നു. ഇതിനാൽ വിശുദ്ധ പൌളീനോസ് “ശരണം മോക്ഷാനന്ദത്തിന്റെ ഒരു മുൻതൂക്കി നമുക്കു തരുന്നു” എന്നു ന്യായസമേതം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഈ സത്യങ്ങളൊക്കെയും വേദപുസ്തകത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളപ്രകാരം നാം കാണേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പ. നാം ദൈവത്തോടു അപേക്ഷിക്കുന്ന നന്മകളെ നമുക്കു താൻ തരുന്നതാണെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. “നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ എന്തെങ്കിലും എന്നോടു് അപേക്ഷിച്ചാൽ, അതു് നിങ്ങൾക്കു ഞാൻ ചെയ്യുന്നതാണ്” എന്നു നമ്മുടെ കർത്താവിശ്വരൂപി മശിഹാ യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷം ൧൪-ാം അദ്ധ്യായം ൧൪-ാം വാക്യത്തിൽ വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

൨. അപ്രകാരംതന്നെ ഈശോമശിഹായുടെ നാമത്തിൽ ബാപാതന്മാരാനോടും നാം എന്തെങ്കിലും അപേക്ഷിച്ചാൽ അതു താൻ നമുക്കു നൽകുന്നതാണെന്നു നമ്മോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. “നിങ്ങൾ എന്റെനാമത്തിൽ പിതാവിനോടു് എന്തെങ്കിലും അപേക്ഷിച്ചാൽ, അതു താൻ നിങ്ങൾക്കു നൽകുമെന്നു സത്യം സത്യമായിട്ടു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു” (യോഹ. ൧൩. ൨൩). ഈ വാഗ്ദത്തത്തിന്മേൽ ശരണപ്പെട്ടുകൊണ്ടത്രേ, കത്തോലിക്കു തിരുസഭ അപേക്ഷകളെ ഈശോമശിഹായുടെ നാമത്തിൽ അവസാനിപ്പിക്കുന്നത്.

൩. യാതൊരു വാഗ്ദത്തമില്ലാതിരുന്നാൽതന്നെയും ദൈവം നമ്മുടെ പിതാവായിരിക്കൽ നമ്മുടെ അപേക്ഷകളെ കൈക്കൊണ്ടു നമുക്കു വേണ്ട നന്മകളെ തരമെന്നതിന്നു സംശയമില്ല. ഈ വിശ്വാസവും ശരണവും നമ്മിൽ ഉണ്ടായിരിപ്പാൻവേണ്ടിയാണ് ഈശോമശിഹാ മലയിലെ പ്രസംഗത്തിൽ “നിങ്ങളിൽ ഏതു മനുഷ്യനായാലും തന്റെ പത്രൻ അ

പ്പം ചോദിച്ചാൽ അവന്നു കല്പ കൊടുക്കുമോ? അല്ലെങ്കിൽ അവൻ ഒരു മീൻപോലിച്ചാൽ അവന്നു് ഒരു സൂപ്പു് തെക്കൊടുക്കുമോ? അല്ലോഴോ ഭോഷികളായിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കു നല്ല ദാനങ്ങളെ കൊടുപ്പാൻ അറിയുന്നവെങ്കിൽ, സ്വർഗ്ഗത്തിലിരിക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ പിതാവു് തന്നോടു ചോദിക്കുന്നവർക്കു് എത്ര അധികമായി നന്മകളെ കൊടുക്കും” എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നത്.

൪. ഒരു കുടുംബത്തെ മഹാ സൂക്ഷ്മത്തോടെ പരിപാലിച്ചു നടത്തുന്ന ഒരു നല്ല പിതാവിൽ കുടുംബമക്കൾ എത്ര മനോശരണം വെച്ചിരിക്കുമോ അതിനേക്കാൾ വലിയ മനോശരണം നാം നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ പരിപാലനയിൽ വെക്കേണ്ടതാണ്. ഈ സത്യത്തെ തെളിയിക്കുന്നതിനായി നമ്മുടെ കർത്താവ് മലയിലെ പ്രസംഗത്തിൽ, ആകാശത്തിൽ പറന്നുനടക്കുന്ന പക്ഷികളുടെയും വയലിൽ മുളച്ചുണ്ടാകുന്ന പുല്ലിന്റെയും ദൃഷ്ടാന്തം കാണിച്ചുകൊണ്ടു വളരെ മനോഹരമായി അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മനക്കലക്കവും ആകലചിന്തയും നീക്കി ദൈവത്തിൽ നമ്മുടെ ശരണം മുഴുവനും വെക്കുന്നതിന്നു പ്രസ്തുത ദൈവവാക്യങ്ങൾ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.

൭. തിരുസഭയുടെ തലവനായ വിശുദ്ധ പത്രോസ് ശ്ലീഹാ ൧-ാം ലേഖനം ൭-ാം അദ്ധ്യായം ൭-ാം വാക്യത്തിൽ “നിങ്ങളുടെ സകല ചിന്താകലതയും ദൈവത്തിൽ വച്ചുകൊൾവിൻ, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ താൻ നിങ്ങളുടെമേൽ വിചാരമുള്ളവൻ ആകുന്നു” എന്ന് എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

൮. നല്ല ഇടയൻ ആടുകളെ താല്പര്യമായി മേയിക്കുന്നതുപോലെ ദൈവം തന്നെ പരിപാലിച്ചുകൊള്ളുമെന്നു ദാവീദു ദീപ്തദർശി ശരണപ്പെട്ടിരുന്നു. ആകയാൽ “കർത്താവു് എന്നെ മേയിക്കും, എനിക്കു ഒരു കുറവുമുണ്ടാകയില്ല; നല്ല പച്ചത്തുകടിപ്പുറങ്ങളിൽ താൻ എന്നെ നിറുത്തും, ശാന്തതയുള്ള വെള്ളത്തിങ്കലേക്കു എന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകും” എന്ന് ൨൩-ാം സംഗീതത്തിൽ പാടിയിരിക്കുന്നു. “നിന്റെ ചിത്താകലത കർത്താവി

ൽ നി വെക്കു; താൻ നിന്നെപ്പാലിച്ചുകൊള്ളും" എന്ന് 99-ാം സംഗീതം ൨൩-ാം വാക്യത്തിൽ ചൊല്ലിയിരിക്കുന്നു.

9. മൃഗഭിഷ്ഠർ ആവർത്തനം ൩൨-ാം അദ്ധ്യായം ൧൦-ാം വാക്യത്തിൽ, ദൈവം ഇസ്രായേൽജനത്തെ "തന്റെ കണ്ണിന്റെ കൃഷ്ണമണിയെപ്പോലെ കാത്തു സൂക്ഷിച്ചു" എന്നു എഴുതിയിരിക്കുന്നു. "നിന്റെ കണ്ണിലുണ്ണിയെപ്പോലെ നീ എന്നെ കാത്തുകൊള്ളണമെ! നിന്റെ ചിറകിന്റെ തണലിൽ എന്നെ മറച്ചുകൊള്ളണമെ!" എന്നു രാജഭിഷ്ഠർ 99-ാം സംഗീതത്തിൽ ദൈവത്തെ നോക്കി മഹാശരണത്തോടെ അഭ്യർത്ഥിച്ചുവന്നു. ദൈവാരൂപി നിറഞ്ഞ പുണ്യാത്മാക്കൾ ദൈവത്തിൽ എത്ര വലിയ മനോശരണം വച്ചിരുന്നുവെന്നു ഈ വേദവാക്യങ്ങൾ ഔദ്യോഗികമായിട്ടുണ്ട്.

൧൦. എന്നാൽ ഇതിനേക്കാൾ വലിയ മനോശരണത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം ഏതൊരു ഭിഷ്ഠർ ൨൩-ാം അദ്ധ്യായം ൧൦-ാം വാക്യത്തിൽ നമുക്കു കാണിച്ചുതരുന്നുണ്ട്. "ഒരു സ്ത്രീ തന്റെ കണ്ണിനോടു കരുണയില്ലാതാരിക്കത്തക്കവണ്ണം, അവളുടെ കണ്ണിനെ മറന്നുകളയുമോ? അവൾ മറന്നു എന്നു വന്നാലും, ഞാൻ നിന്നെ മറക്കുന്നതല്ല" എന്നു ദൈവം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അപ്പോഴോ ദൈവത്തിന്റെ പരിപാലന ഏറ്റവും വലിയതാണ്. ഇതിനാൽ അനേകം പുണ്യാത്മാക്കൾ തങ്ങളെ മുഴുവനും ദൈവത്തിന്റെ പരിപാലനയ്ക്കു കൈയൊഴിച്ചുകൊണ്ട്, തങ്ങളുടെ മടയിൽ കണ്ണു ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, മഹാ ആശ്വാസവും ആനന്ദവും അനുഭവിച്ചിരുന്നു. ഫർഹ് സെപ്തംബർ ൩൦-ാം ൨൪ വയസ്സു പ്രായമുള്ളവളായി മരിച്ചുകൊച്ചുത്രേസ്യാ പുണ്യവതി ഇപ്പോൾ ലോകത്തിലെങ്ങും പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടവളാണ്. My little way of trust and self-surrender: "മനോശരണത്തിന്റെയും തന്നെത്താനുള്ള കൈയൊഴിച്ചിന്റെയും ചെറിയ പുണ്യവതി" ആത്മാക്കളെ പഠിപ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു എന്ന് ഈ പുണ്യവതി എഴുതിയിരിക്കുന്നു.

൧൧. ദൈവത്തോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചാ

റെ ഉടനടി കാര്യസാധ്യമുണ്ടായിട്ടുള്ള അനേക ദുഷ്ടാന്തങ്ങൾ വേദപുസ്തകത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇസ്രായേൽ ജനം മെസ്യേനിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട ചെങ്കടലിൽ വന്നപ്പോൾ പറമ്പൻ രാജാവും സൈന്യങ്ങളും അവരുടെ പുറകെത്തി. ഇതുകണ്ടു ജനം ഭയന്ന് ദൈവത്തോടു സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചു. തൽക്ഷണം അവരുടെ മേൽ ഒരു വലിയ മതിൽപോലെ ഒരു ഭേദിച്ചുവരുണ്ടായി. ഈ വിസ്മയകരമുപരിൽനിന്ന് ഇസ്രായേൽ ജനത്തിന്നു വെട്ടവും ഘോഷവും ഇരുട്ടും ഉണ്ടായി. ഈ സംഭവം പുറപ്പാടിന്റെ പുസ്തകത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെടുന്നു. ദൈവഭക്തനായ ഹെസക്യാരാജാവ് ഭീനമായിരിക്കുകയിൽ ഏശൂരാഭിഷ്ഠർ ചെന്നു നീ ഈ ഭീനത്താൽ മരിക്കും എന്നു ദൈവനാമത്തിൽ അറിയിച്ചു. ഉടനെ രാജാവു സങ്കടപ്പെട്ടു മുവരിക്കലേക്കു തലതിരിച്ചു മനോശരണത്തോടെ ദൈവത്തോടു അഭ്യർത്ഥിച്ചു. ഏശൂരാഭിഷ്ഠർ രാജാവിന്റെ മുറിയിൽനിന്ന് ഇറങ്ങുന്നതിനുമുമ്പു വീണ്ടും ദൈവ അരുളപ്പാടുണ്ടായി. രാജാവിന്നു മഹാ വത്സരത്തോടെ ദൈവം ആയുസ്സു നീട്ടിക്കൊടുത്തു. ഈ സംഭവം രാജാവളുടെ ൨-ാം പുസ്തകം ൨൦-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെടുന്നു. മൃഗയുടെ അഭ്യർത്ഥനയ്ക്കു ചെങ്കടൽ ഭാഗിക്കപ്പെട്ടതും ഏലിയായുടെ അഭ്യർത്ഥനയ്ക്കു അകാശത്തിൽനിന്നു തീയിറങ്ങി ബലി ദഹിപ്പിച്ചതും ഈ ശൈവജ്ഞാന്റെ അഭ്യർത്ഥനയ്ക്കു സൂര്യൻ നിന്നതും മറ്റും അനേക സംഭവങ്ങൾ വേദപുസ്തകത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്.

൧൨. എന്നാൽ നാം പലപ്പോഴും മഹാ വിശ്വാസത്തോടും ശരണത്തോടും കൂടി ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടു കാര്യസാധ്യമുണ്ടാകാതെ വരുന്നു. ഇതിന്റെ കാരണം, വിശുദ്ധ യാക്കോബിന്റേ തന്റെ ലേഖനത്തിൽ പറയുമ്പോലെ, നാം മോശമായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അഭ്യർത്ഥനയുടെ വിധത്തിൽ മാത്രമല്ല നാം തെറ്റിപ്പോകുന്നത്; അഭ്യർത്ഥനയുടെ വിഷയത്തിലും നാം പലപ്പോഴും തെറ്റിപ്പോകുന്നു. ഒരു കുട്ടി കത്തിയോടിച്ചാൽ, തള്ള കൊടുക്കുന്നില്ല; യാവനയോ മ

രുന്നോ അനുഭവിച്ചാൻ വിസമ്മതം കാട്ടിയാലും കരഞ്ഞാലും തള്ള അത് അനുഭവിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏഴാശ്വാ സന്ദേശം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറയുന്നപ്രകാരം ൧൦൦ വയസ്സുള്ള ഉണ്ണികൾക്കു ഭൂപുരാൺ അപേക്ഷക്കാരിൽ വലിയ പങ്കും. പരിത്രാഗത്താൽ സൃഷ്ടിപ്പിൽനിന്നു ഏദയം മാറ്റാത്ത സകല മനുഷ്യരും ഏഴാശ്വാഭിംബർഗ്ഗി പറയുന്ന ഉണ്ണികൾതന്നെയാണ്. ഇവരുടെ ആശങ്കയും അപേക്ഷയുടെ വിഷയങ്ങളും, സൃഷ്ടിപ്പും അതിലെ മായകളുമാണ്. താല്പര്യമുള്ള തള്ളയെപ്പോലെ, ദൈവം ഇവർ അപേക്ഷിക്കുന്നവയല്ല, സാക്ഷാൽ ഇവർ ഉപകരിക്കുന്നവയെ കല്പിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏതായാലും ദൈവത്തോടു് അപേക്ഷിക്കുന്ന അ

പേക്ഷ ഒരിക്കലും പൂർണ്ണമായിപ്പോകുന്നതല്ല. ഒന്നുകിൽ നാം അപേക്ഷിക്കുന്നതു്, അല്ലെങ്കിൽ അതിനേക്കാൾ ഏറ്റവും നല്ലതു ദൈവം നമുക്കു തരുമെന്നുള്ള ശ്രദ്ധണം നമ്മിൽ എല്ലാപ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. നാലു സുവിശേഷങ്ങളിലും വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വിധം കഠിനവീഡകളുടെ കാസാ നീങ്ങുവാൻ ഗദസെമ്മിനി തോട്ടത്തിൽ മോശാവിധരുന്ന പ്രാർത്ഥിച്ച ഈശോ, അപേക്ഷക്കാരെ എല്ലാവർക്കും ഉത്തമ ദിഷ്യാനതയായിരിക്കട്ടെ. അപ്പോൾ ഇഹലോകത്തിനും ശരണഭേദിനും ഇടയുണ്ടാകയില്ല. സകലത്തിലും ദൈവചിത്തത്തെ നാം വാഴ്ത്തുകയും ചെയ്യും.

മാദർ അലക്സാണ്ടർ സി. ഡി.

സുപ്രസിദ്ധനായ വി ഗീവരൂഗീസിന്റെ ചരിത്ര സംക്ഷേപം.

ഗീവരൂഗീസ് സഹദായരുടെ നാമം കത്തോലിക്കു ലോകത്തിൽ പൊതുവേ വണങ്ങപ്പെടുന്ന ഒന്നാണെങ്കിലും, മലങ്കരയിലെ കത്തോലിക്ക സുറിയാനിക്കാരുടെ ഇടയിൽ പ്രത്യേക ബഹുമാനാദികൾക്കു പാത്രീഭവിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നാണെന്നു വിശേഷ വിവരണം കൂടാതെ അറിയാവുന്നതാണ്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഈ വിശുദ്ധന്റെ നാമത്തിൽ സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്ന ദേവാലയങ്ങളും കൊണ്ടാടപ്പെടുന്ന തിരുനൂറ്റകളും ഇതിലേക്കുള്ള തെളിവുകളാകുന്നു. ആത്മികവും ശാരീരികവുമായ വിവിധ സംഗതികളിൽ ഈ മഹാപുണ്യവാന്റെ മാർഗ്ഗസൂത്രം അപേക്ഷിക്കുന്നവരുടെ എണ്ണവും ചില്ലറയല്ല. അതിനാൽ ഈ വിശുദ്ധന്റെ ചരിത്രസംക്ഷേപം വിവരണം സന്ദർഭാചിതമായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നു. വിശുദ്ധ ഗീവരൂഗീസ് സിറിയായിൽ കപ്പലൊഴിച്ചിരുങ്ങുന്നതിലാണു ജനിച്ചതു്. ഈ പുണ്യശ്ലോകന്റെ മാതാപിതാക്കന്മാർ ഉ

യ്ക്ക് വംശജന്മാരും ഭക്തന്മാരുമായിരുന്നതിനാൽ ഇദ്ദേഹത്തെ ശിശുപ്രായത്തിൽ തന്നെ ജ്ഞാനസ്നാനം ചെയ്തിക്കയും സൂത്രമുറയെ യഥോചിതം അഭ്യസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. ഈ മഹാൻ ചെറുപ്രായത്തിൽതന്നെ രോഗാഗ്രസ്തനായിപ്പോവുകയും വേണ്ടപണ്ണം വാദ്യോദ്യാസം ചെയ്യിക്കപ്പെടുകയും ഏറെത്താമസിയാതെതന്നെ ദിയൊക്ലേസിയൻ ചക്രവർത്തിയുടെ പട്ടാളത്തിൽ ഒരു സേവകനായി നിയമിതനാകുകയും ചെയ്തു. ഒരു പടയാളിയുടെ നിലയിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച സിമാന്തീതമായ ധീരോദാത്തതയും നിപുണതയും നിമിത്തം ദിയൊക്ലേസിയൻ ഏലാദോറിന്റെ പ്രത്യേക പ്രീതിക്കു പാത്രീഭവിക്കുകയും തന്മൂലം ഉയർന്ന തരം ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ പ്രവേശനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. ദിയൊക്ലേസിയന്റെ ആലോചനാ സഭാസംഗങ്ങളിൽ ഒരുവനാകുന്നതിനുകൂടെയും അദ്ദേഹത്തിനു ഭാഗ്യം ലഭിക്കുകയുണ്ടായി. ക്രോധി

പനയ ഭക്തോക്തേസിയാൻ ഒരിക്കൽ ആലോചനാസഭയിൽ വച്ച് ക്രിസ്ത്യാനികളെ ഒന്നുകെ ഉന്മൂലനം ചെയ്യണമെന്ന അഭിപ്രായപ്പെട്ട ഭീരുക്കളും മുഖസ്തുതിക്കാരമായ ആലോചനക്കാർ ഐക്യത്തോടെ രാജാവിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ പിൻതാങ്ങി. എന്നാൽ ഉത്തമ വിശ്വാസിയും സൂത്രവാദനുമായ വി. ഗീവർഗീസ് ഈ അഭിപ്രായത്തെ മഹാ രീക്ഷണതയോടെ തിരസ്കരിക്കുകയുണ്ടായെഴുത്ത്. നാടുവാഴിയും കൂടാതെ നമ്മുടെ കഥാനായകന്റെ നീതി, ഭക്തി, സഹോദരസ്നേഹം ആദിയായ ഗുണങ്ങളെ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിയെങ്കിലും, അദ്ദേഹം സത്യവേദത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനും വേണ്ട നയം പ്രയോഗിക്കാതിരുന്നില്ല. അവരുടെ അപനയങ്ങളേയും ഭയപ്പെടുത്തലിനേയും ഈ വിശുദ്ധൻ തുണവൽക്കരിക്കുന്നു എന്നു കണ്ടപ്പോൾ, അവർ കോപാക്രാന്തന്മാരായി, രാജകുലനപ്രകാരം ഈ പുണ്യശ്ലോകനെ വാറാവിൽ പാപ്പിച്ചു. കൂടാതെയും കഠിനാധിഭയന്മാരായ അജ്ഞാനികൾ വിവിധ ദേഹോപദ്രവങ്ങളെ ഇദ്ദേഹത്തെക്കുറ്റിച്ചു. ചമ്മടികൾ, കുതിരച്ചാടകൾ, കയറുകൾ മുതലായവകൊണ്ടു അടിക്കുക; രക്തം ചിത്തത്തക്കവണ്ണം ഇരുമ്പു ചക്രത്തിൽ ബന്ധനസ്ഥനാക്കുക; രീയാൽ വേദനപ്പെടുത്തുക; മുതലായ അസംഖ്യം വീഡകൾ അനുഭവിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ മേൽപ്രസ്താവിച്ച കഷ്ടപ്പാടുകൾ അനുഭവിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ “ഗീവർഗീസ്! നീ ഭയപ്പെടേണ്ടോ യെശുവായിരിക്ക!” എന്നു പറയുന്ന സ്വപ്നം ആകാശത്തിൽ നിന്നു കേൾക്കുന്നതിന്നു ഭാഗ്യം ലഭിച്ചു. തന്മൂലം അവിടുന്ന് പൂർവ്വാധികം യെശുവാനും സുഖമുള്ളവനും ആയിത്തീരുകയുണ്ടായെഴുത്ത്. ഈ അത്ഭുത സംഭവം കണ്ട അനേകം അജ്ഞാനികൾ സസന്തോഷം ക്രിസ്ത്യാനികളെത്തേ സമീകരിക്കുകയുണ്ടായി. കൂടാതെ ചക്രവർത്തി ഈ അത്ഭുത സംഭവം അറിഞ്ഞു അതിയായി കോപിച്ചുയെങ്കിലും വി. ഗീവർഗീസിന്റെ നേരെ സന്തോഷഭാവംനടിച്ചു കൊണ്ടു വിശ്വാസികൾ സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവോധി. എന്നാൽ വി. ഗീ

വർഗീസ് വിശ്വാസികൾ ഇരിക്കുന്ന അറയ്ക്കടുത്തുചെന്നു. “അപ്പൊളോ” ദേവന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞു “നിന്നെ ജനങ്ങൾ സത്യഭക്തവുമായിട്ടുരാധിക്കുന്നതിനും നിനക്കു പുഷ്പസമർപ്പിക്കുന്നതിനും വല്ല ന്യായവും ഉണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു “അയ്യോ ഞാൻ ഒരനാളും ഭക്തവുമല്ല നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്ന സമുദ്രപരന്മാരും സത്യഭക്തവുമാകുന്നു” എന്നു അന്യവിശ്വാസത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന വിശ്വാസ്യ ഉത്തരമായി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ വി. ഗീവർഗീസ്, സത്യഭക്തവെത്ത അറിഞ്ഞു അങ്ങേ ആരാധിക്കുന്നതിനും അങ്ങേക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നതിനും അങ്ങേ സൃഷ്ടിക്കുകയായിരിക്കുന്ന ഐല്യാ മനുഷ്യക്കും കടമുണ്ടു്.

അതിനാൽ നീ തങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഇരിക്കുന്നതിന്നു അനുവദിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാണ് എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു തന്റെ ഹെർമിറ്റിൽ കുരിശിന്റെ അടയാളം വെച്ചു. തൽക്ഷണം അവലത്തിൽ ഇരുന്ന വിശ്വാസികളുടെ സങ്കല്പം പാടേ നിലം പതിച്ച് ഉടഞ്ഞുപോകയും, അവയിൽ ആവേശിച്ചിരുന്ന വിശ്വാസികൾ അവിടുവാട്ടു ഓടിപ്പോവുകയും ചെയ്തു. ഈ അത്ഭുതസംഭവത്തിന്റെ ദൃക്സാക്ഷികളായി നിന്നിരുന്ന അജ്ഞാനികൾ സത്യവേദത്തെപ്പറ്റി വേണ്ട അറിയും സമ്മതവും ഉണ്ടായെങ്കിലും പുറമെ ക്രിസ്തുവെത്ത അനുസരിച്ചു പറയുന്നതിന്നു സാധിച്ചില്ല. തന്നെയുമല്ല, വി. ഗീവർഗീസ് മായവിദ്യക്കാരനാണെന്നു രാജകുടുംബക്കാരിൽ ചിലർ പറഞ്ഞുനടത്തുക കൂടി ചെയ്തു. ഈ സംഗതി കേട്ടു രാജാവു് അതിക്രമിതനായി വി. ഗീവർഗീസിന്റെ ശിരഃമേടനത്തിനായി കല്പന അയച്ചു. രാജകുലനപ്രകാരം സേവകന്മാർ ആ വിശുദ്ധന്റെ തലയെ വാളുകൊണ്ടു മേടിച്ചു താഴത്തിടുകയും മിശിഹാക്കാരും സന്ന ഏലിൽ മന്ദിരഭാഗ്യമായി മരിച്ച് വേദസാക്ഷിത്വത്തിന്റെ മുദിയെ പ്രാപിക്കുകയുണ്ടായെഴുത്ത്. “അവരുടെ വിശ്വാസത്താൽ രാജ്യങ്ങളെ പാടിട്ടുടക്കുകയും, നീതിയെ പാലിക്കുകയും, വാഗ്ദാനങ്ങളെ ലഭിക്കുകയും, നിരന്ദരങ്ങളുടെ വായ്കളെ അടയ്ക്കുകയും, തീയ

ഒരു ഉഗ്രതയെ കൈക്കൊണ്ടതും, വാളിന്റെ മുർച്ചയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുകയും, ക്ഷയിക്കുന്നതിൽനിന്നു ശക്തി പ്രാപിക്കുകയും, യുദ്ധത്തിൽ പരാക്രമികളായി തീരുകയും, ശത്രുക്കളെ ജയിച്ചു ഓടിക്കുകയും ചെയ്തു. (വി. പൈര. ൧൭. ൧൧ അ. ൩൩ വ). ഗൈക്കോൻ, സാംസോൻ, ദാവീദ് മുതലായ മഹാനായോരോടുകൂടി പരത്തിരിക്കുന്നതു വി. ഗീവർഗീസിൽ നിറവേറിയെന്നു പറയുന്നതിൽ അതിശയോക്തിയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

ഈ പുണ്യവാന്റെ സംഗതിയിൽ പലവിധ അഭിപ്രായങ്ങളും സംഭവങ്ങളും വിവാദങ്ങളും ചരിത്രകാരന്മാരുടെയിടയിൽ ഉണ്ടു്. പലവിധ അത്ഭുതങ്ങൾ ഈ വിശുദ്ധന്റെ മാർഗ്ഗസ്ഥലത്താൽ നടന്നതായും ചരിത്രങ്ങളിൽ കാണാം.

വെനീസിലെ സെൻറ് ജോർജ്ജ് ദേവാലയത്തിൽ സ്തംഭിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു മായാപടത്തിൽ വി. ഗീവർഗീസ് ഒരു കുതിരപ്പുറത്തിരുന്നുകൊണ്ടു് ചിരകുളു ഒരു രാജാസുപ്പത്തെ കയ്യുന്നതായും, അടുത്ത ഒരു സ്ത്രീ മുട്ടിനേൽ നിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതായും വരയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിനേപ്പറ്റിയുള്ള ഐതിഹ്യം താഴെ വരുമാകുന്നു:— “ലിക്വിറ്റാ എന്ന പട്ടണത്തിൽ സെലേന എന്ന വിളിച്ചവന്ന ചതുപ്പനിലുള്ള ഒരു മാളത്തിൽ മഹാ വിഷം നിറഞ്ഞ ഒരു സുപ്പം കിടന്നിരുന്നു. അതിന്നു വിശപ്പു കൂടതലായി വരുന്മാൾ പട്ടണത്തിലേക്കു കടന്നു അക്രമണം നടത്തുക പതിവാണു്. അതിന്റെ ശാസനാമഹാസം ഏല്പുന്നതു തന്നെ വസന്തകൾക്കു കാരണമായിരുന്നു. അവിടുത്തെ നിവാസികൾ ഈ ദുഷ്ടതയ്ക്കുവിന്റെ വിശപ്പു തീർക്കുന്നതിനായി ഭിന്നപ്രതിരോധ ആടുകയെ അതിന്നു കൊടുത്തുവന്നു. കാലാന്തരത്തിൽ ആടുകളുടെ ദൈർഘ്യവും നിമിത്തം മനുഷ്യരേക്കു മിമിയിട്ടു വീഴുന്ന മുറയ്ക്കു ഈ ജന്തുവിന്നു പുളിച്ചിരുന്നു. ഒരു തവണ മിമി വീണതനുസരിച്ച് രാജാവിന്റെ പുത്രി തന്നെ ഈ ഗുഹത്തിനിരയാകേണ്ടിവന്നു. രാജാവു സ്വന്തമകളെ രക്ഷിക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടി ഒരു പകരക്കാരനേയുണ്ടാക്കുവാനായിട്ടു വളരെ ദ്രവ്യവ്യയം

ചെയ്തിട്ടും സാധിച്ചില്ല. ഒടുവിൽ രാജകുമാരിയെ കല്യാണവസ്ത്രം ധരിച്ചിട്ടു മേൽവസ്ത്രാവിട്ടു ചതുപ്പു പ്രദേശത്തേക്കു അയക്കുകയും ചെയ്തു. അവൾ ഈ കൃത്യസമയത്തിന്നു പാർത്തു നില്ക്കുമ്പോൾ, അശാസ്ത്രധനമായ ഒരു പടയാളിയുടെ വേഷത്തിൽ വി. ഗീവർഗീസ് ആ വഴി വന്നു അവൾ അവിടെയിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം ചോദിച്ചു; പാമ്പിന്റെ കടിയേറ്റു നശിക്കാതിരിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ടി സലാമിട്ടു വേഗം പോകുന്നതിന്നു ഈ പടയാളിയോടു അവൾ പറഞ്ഞു. ഏകിലും അന്നല്ല വള അവിടെ താമസിച്ചു; തൽക്ഷണം വിഷജന്തു കാണപ്പെട്ടു; യോദ്ധാവു് കുരിശിന്റെ അടയാളം വരച്ചുകൊണ്ടു അതിനോടു സഭയെയും പോന്നു. തന്റെ കണ്ഠംകൊണ്ടു സുപ്പത്തെ കുത്തിമലർത്തി രാജകുമാരിയെ രക്ഷിച്ചു. ആ നഗരവാസികൾ വി. ഗീവർഗീസിന്നു അത്യധികം സ്തുതിയും രാജാവു് രാജ്യത്തിൽ പകുതി സമ്മാനിക്കാമെന്നു സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തു. തനിക്കു ലൌകിക കൈശപ്പങ്ങൾ ആവശ്യമില്ലെന്നു നിഷേധം ക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിച്ചു് ജ്ഞാനലോകം സ്വീകരിച്ചാൽ മതിയെന്നും യോദ്ധാവു പറഞ്ഞു യാത്രതുടന്നു.”

വിശുദ്ധ പള്ളിയെ ക്രൂരധിപന്മാരുടെ പൈശാചിക പാശത്തിൽ നിന്നും വീണ്ടെടുക്കുന്നതിന്നു തങ്ങളുടെ രക്തം ചിന്തിച്ചവരിൽ പ്രഥമഗണനീയനായ വിശുദ്ധ ഗീവർഗീസ് സഹദായരുടെ തിരുനാൾ പൂർവ്വക കാലമുതൽക്കു തിരുസഭയിൽ ഭോഷിച്ചു തുടങ്ങിയിട്ടുള്ളതാണു്. വിഷമുള്ള പാമ്പുകളുടെ ശല്യത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുന്നതിന്നു ഈ വിശുദ്ധന്റെ മാർഗ്ഗസ്ഥം പ്രധാനമായി വിചാരിക്കപ്പെടുന്നു. നരക സുപ്പത്തിന്റെ ധാസനം അർത്ഥവാനെ ഉതിപ്പെടുത്തുന്നതായാൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ സ്ഥിരതയും നീതിയും പാലിക്കുന്നതിന്നു നാം ഇപ്പോൾത്തന്നെ കണ്ടുപഠിക്കണം. മുഖസ്തുതിക്കുവേണ്ടിയും അഭിമാനത്തെ ഇശ്ചിച്ചുകൊണ്ടും സത്യവേദനടപടികളെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതല്ലായെന്നു നാം പഠിക്കണം. ലോകാധിപന്മാരുടെയും അഭിമാനത്തിലും അതിരുകൾക്കുള്ളവർ റി

ഗീവദഗീസിനെപ്പോലെയുള്ള മഹാമാരെ കണ്ടുപറിക്കേണ്ടതാണ്.

“ദൈവത്തിനുവേണ്ടിയും നീതിവരിചാലനത്തിനുവേണ്ടിയും അനുഭവിക്കുന്ന കഷ്ടപ്പാടുകൾ നിസ്സാരങ്ങളാണെന്നു നാം കരുതണം.” (വി. ലൂക്ക. അ. നു വ. ൨൨.) “മനുഷ്യർ മാനുഷൻ പുത്രനേക്കുറിച്ച് നിങ്ങളെ നിന്ദിക്കയും വകസ്തുക്കയും ദേഹിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴും

നിങ്ങളുടെ നാമത്തെ ഭക്ഷിക്കുമ്പോഴും നിങ്ങൾ ഭാഗ്യവാന്മാർ; ആ സമയത്തു നിങ്ങൾ സന്തോഷിച്ച് സന്തുഷ്ടരാകവിൻ; എന്നെന്നാൽ നിങ്ങളുടെ സമ്മാനം ആകാശരാജ്യത്തിൽ വലുതായിരിക്കുന്നു.” ഈ വാക്യത്തെ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കി പ്രവർത്തിച്ച വി. ഗീവദഗീസിനെ നാം കണ്ടു ചിന്തയെല്ലെണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഫാദർ ഹില്ലാർത്ത് ടി. ഒ. സി. ഡി.

ഒരു വയോവൃദ്ധന്റെ ചരമോപദേശം.

വളരെ നാളായി എന്റെ ബാഗ്ഗിച്ചിരുന്ന രോഗം, ഈയിടെ ഒന്നിന്നു വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. വയസ്സും എഴുപതു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇനി ഞാൻ ദീർഘകാലം ജീവിച്ചിരിക്കുമെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു എന്റെ ജീവിതയാത്രയിൽ ഞാൻ ഹൃദിസ്ഥമാക്കിയിട്ടുള്ള ചില സാരോപദേശങ്ങളെ, നിനക്കു ഞാൻ നൽകുവാൻ പോകുന്നു. നിനക്കുവേണ്ടി ഞാൻ അർജ്ജിച്ചിട്ടുള്ള സമ്പാദ്യങ്ങളിൽ, പ്രാധാന്യമേറിയതു ഹൃദയകയാൽ ഞാൻ പറയുന്നതിനെ നീ സശ്രദ്ധം കേട്ട് അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കണം.

എന്റെ കുഞ്ഞേ, നാം തന്നത്തു നുണ്ടായവരല്ല; ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടികളാണ്. ഞാൻ നിന്റെ പിതാവായാൽ എത്ര അധികം നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നു നിനക്കറിയാമല്ലോ. എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നമുക്കൊരു പിതാവുണ്ട്. അങ്ങേ സ്നേഹത്തോടൊത്തുനോക്കിയാൽ, എന്റെ സ്നേഹം, കേവലം ഇല്ലായ്മയാകുന്നു. അവിടുന്ന് നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നത്, നിന്നിൽനിന്നുള്ള ഉപകാരത്തെ ഇശ്ചിച്ചിട്ടോ, അപകാരത്തെ ഭയന്നിട്ടോ അല്ല. നിനക്കു നന്മ ചെയ്യണമെന്നുള്ള പാവനവും നിസ്സ്പാർശപരവും ആയ ഏകോദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടിയാണ് അവിടുന്ന് നിന്നെക്കുറിച്ചു സർവ്വദാ ചിന്തിക്കയും, സ്നേഹയോഗ്യമായി തന്നെ പ്രോകത്തിൽ മറ്റൊന്നും ഇല്ലാ

ത്താലെന്നപോലെ, ഏകാഗ്രതയോടെ നിന്നെ സ്നേഹിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങേ പ്രമാണങ്ങളെ നീ ലംഘിക്കുമ്പോൾക്കൂടെ നിന്നെ സ്നേഹിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. നിന്റെ മാനസാന്തരത്തിനായി അവിടുന്ന് ക്ഷമാപൂർവ്വം പാർത്തിരിക്കയും, പശ്ചാത്തപിക്കുമ്പോൾ, നിന്റെ അപരാധത്തെ അവിടുന്ന് നിശ്ശേഷം മറന്നു കളകയും ചെയ്യുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഇത്ര നല്ല സ്നേഹിതനെ നീ വേദനപ്പെടുത്തുകയോ, അങ്ങേ മാഹാത്മ്യത്തിനു യോജിക്കാത്ത വല്ലതും നിരൂപിക്കുകയോ, പറകയോ പ്രവർത്തിക്കുകയോ അരുത്.

എന്റെ മരണശേഷം കഴിക്കേണ്ട അപരക്രിയകളെ നീ യഥാശക്തി നടത്തണം. ലോഭം കൊണ്ടു അവയെ ഉപേക്ഷിക്കുകയോ, ബഹുമാനേച്ഛ കൊണ്ടു നിന്റെ ധനസ്ഥിതിയെ അതിക്രമിക്കുന്ന ചെലവു ചെയ്യുകയോ അരുത്. ഏതൽസംബന്ധമായി ചെയ്യുന്ന ചെലവുകളിൽ, ഒരു നല്ല ഭാഗം ദരിദ്രന്മാരെ ഉദ്ദേശിച്ചായിരിക്കണം.

വാല്കൃദശയിലിരിക്കുന്ന നിന്റെ മാതാവിനെ സ്നേഹാദരപൂർവ്വം ശുശ്രൂഷിക്കണം. വൃദ്ധനാദജമായ അവളുടെ ചരമപ്രയാണങ്ങളിൽ, നിനക്കു വെറുപ്പുതോന്നരുത്. അവൾക്കുവേണ്ടി എത്രയധികം ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ നീ സഹിച്ചാലും അത് നിനക്കുവേണ്ടി അവൾ സഹിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ ഒരു ശതാംശംപോലും അകയില്ലെന്നു നീ ഓർക്കേണ്ടതാണ്. അ

വളരെ നിശ്ചിതമാകുന്നു, നിന്റെ ശക്തി നശിക്കുമെന്നുള്ള ശേഷക്രിയകൾ കഴിക്കുന്നതിന് നീ മടി വിചാരിക്കരുത്.

വൈവാഹിക ബന്ധത്താൽ, നിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ ഒരംശമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന നിന്റെ ഭാര്യയെ ഹാർദ്ദമായി വിശ്വസിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യണം. ജന്മസിദ്ധമായ അവളുടെ സകല അവകാശബന്ധങ്ങളും നിന്നെ പ്രതിയാണു് അവൾ ഉപേക്ഷിച്ചതെന്നും, അവളുടെ സകല പ്രതീക്ഷകളും നിന്നിലാണു് നിക്ഷിപ്തങ്ങളായിരിക്കുന്നതെന്നും, വിസ്മയിപ്പിക്കുകയുൾക്കൊള്ളണം. പ്രതിസ്നേഹവും വിശ്വാസ്യതയും ഇല്ലാത്തവളാണു് നിന്റെ ഭാര്യയെന്നു നിനക്കു ബോധ്യപ്പെട്ടാൽ, സർവ്വത്തോളമെല്ലാ അവളെയെപ്പറ്റിയും, വായിലുണ്ടായപ്പഴുവിനെപ്പോലെ അവളെ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യണം. നിന്റെ ക്ഷമയും, ഇടവിടാത്ത പ്രാർത്ഥനയുംമൂലം, അവൾ ക്രമേണ പരിഷ്കരിക്കപ്പെടുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടാൽ മതി. പരസ്പരാനുരാഗമില്ലാത്ത ഭാര്യയെത്താക്കുന്നവരുടെ സന്താനങ്ങൾ അനന്തരമില്ലാത്തവരും, കലാശശീലന്മാരും അസന്തുഷ്ടമായിത്തീരുക അപൂർവ്വമല്ല!

നിന്റെ മക്കളെ ഈശ്വരസാന്നിധ്യത്തിൽ വളർത്തുക. യഥാകാലം അവരെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിലിരിക്കണം. വിദ്യാസമ്പാദനത്തിനായി ഭൂതസ്ഥലങ്ങളിൽ അയയ്ക്കേണ്ടിവന്നാൽ, അയയ്ക്കേണ്ടവരെ നിയമിക്കുകയും ചെയ്യണം. മേൽനോട്ടത്തിൽ നിന്നു് അവരെ വിമോചിക്കരുത്. പഠിക്കാൻ സാമർത്ഥ്യമില്ലാത്ത മക്കൾക്കുവേണ്ടി വെറുതെ പണം വ്യയം ചെയ്യരുത്. അവർക്കു് വാസനയുള്ള മറ്റേതെങ്കിലും തൊഴിലിൽ പ്രവേശിക്കട്ടെ. പരീക്ഷയിൽ തുടരെ പരാജിതരാകുന്ന കുട്ടികളെ സ്കൂളിൽനിന്നു വിട്ടിക്കൊള്ളുന്നതാൽ, നിനക്കു നഷ്ടപ്പെടുന്ന പണത്തിനുപുറമേ, കാലാന്തരത്തിൽ അവർ നിന്റെ കുടുംബത്തിനു ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഒരു ഭാരവും, നിന്റെ അന്തിമകാലത്തിലെ ചിന്താകലവിഷയവും ആയിപ്പരിണമിക്കുന്നെളുപ്പമുണ്ടു്.

നിന്റെ മക്കളുടെ വിവാഹവിഷയത്തിൽ അവരുടെ ഹിതം കൂടിയവിയായതെ വരുന്നതോ വധുവിനോടു നിശ്ചയിച്ചുറപ്പിക്കുന്നതു് ഒട്ടുംതന്നെ അശാസ്ത്രമല്ല. വധുവരന്മാർ രമ്മിച്ചുള്ള അനുരൂപത്തെയും അവരുടെ സ്വഭാവഗുണങ്ങളെയും നോക്കിത്തെ, ധനം മോഹിച്ചോ, സൗന്ദര്യം കണ്ടു ഭ്രമിച്ചോ വിവാഹം നടത്തരുത്. നിന്റെ ബന്ധുസമുദായത്തിലായിലും കുടുംബസ്ഥിതിയിലും നന്നക്കു തുല്യനായിരിക്കട്ടെ. പട്ടുലുബ്ധൻ, അമിതവ്യയശീലൻ, വ്യവഹാരപ്രിയൻ, പരമ്പരരോഗി ഈദൃശന്മാരോടു 'ബന്ധു' ചേരരുത്.

നിന്റെ മരണശേഷം മക്കൾ സ്വയമേവ അവരുടെ കാര്യം നടത്തണമെന്നു നിനക്കു ഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിൽ നീ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ കുടുംബഭരണത്തിൽ ഇടപെടുന്നതിനു അവരെ അനുവദിക്കുക. ഉപദേശംകൊണ്ടു മാത്രം അവരെക്കാര്യസ്ഥന്മാരാക്കാമെന്നു് ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു് വെള്ളത്തിൽ ഇറക്കുന്ന നീന്തൽ അഭ്യസിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനു് തുല്യമാണു്. അവരുടെ സാമർത്ഥ്യക്കുറവു നിമിത്തം പ്രയാസമുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ ഒന്നിലും അവരെ സംബന്ധിപ്പിക്കാതെ നീ തനിയെ നടത്തിയാൽ, നിന്റെ വിധോഗത്തിൽ മരം വീണപോയ മുളകു കൊടിപോലെ, അവർ സ്വന്തം കലിന്ദേൽ നിൽക്കാൻ ശേഷിച്ചില്ലാത്തവരായിത്തീരും. മക്കൾ നടത്തുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ വിഴ്ചകണ്ടാൽ, മിതമായി ശാസിക്കുകയും സ്നേഹപൂർവ്വം തിരുത്തുകയും ചെയ്യ. അമിതമോ നിരന്തരമോ ആയ ശാസനകൊണ്ടു് ഒന്നുകിൽ അവർ നിന്നെ വെറുക്കും അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങൾ വല്ലതും പ്രവർത്തിച്ചാൽ അബദ്ധമായിപ്പോയേക്കുമെന്നുള്ള അധൈര്യത്തോടും അവരിൽ ജനിച്ച് ഒന്നിനും കൊള്ളരുത്താത്തവരായിത്തീരും. മറിച്ച് അവർ നിന്നെക്കാൾ സമർത്ഥന്മാരാണെങ്കിൽ പ്രത്യക്ഷമായി അവരെ സുതരികളോ അവരോടു സമീപിക്കുന്നതിനുള്ള യോഗ്യത നിനക്കില്ലെന്നു ഭാവിക്കുയോ ചെയ്യാൽ, അവർ ഗുപ്തമായിത്തീരും. മക്കളുടെ ദുഷ്ടം അന്യരോടു അടുക്കൽ പറയരുത്. അങ്ങിനെ ചെയ്താൽ അവ

യത്തിൽ അവരുടെ ഹിതം കൂടിയവിയായതെ വരുന്നതോ വധുവിനോടു നിശ്ചയിച്ചുറപ്പിക്കുന്നതു് ഒട്ടുംതന്നെ അശാസ്ത്രമല്ല. വധുവരന്മാർ രമ്മിച്ചുള്ള അനുരൂപത്തെയും അവരുടെ സ്വഭാവഗുണങ്ങളെയും നോക്കിത്തെ, ധനം മോഹിച്ചോ, സൗന്ദര്യം കണ്ടു ഭ്രമിച്ചോ വിവാഹം നടത്തരുത്. നിന്റെ ബന്ധുസമുദായത്തിലായിലും കുടുംബസ്ഥിതിയിലും നന്നക്കു തുല്യനായിരിക്കട്ടെ. പട്ടുലുബ്ധൻ, അമിതവ്യയശീലൻ, വ്യവഹാരപ്രിയൻ, പരമ്പരരോഗി ഈദൃശന്മാരോടു 'ബന്ധു' ചേരരുത്.

ർ സ്വരക്ഷയ്ക്കായി നിന്നെക്കുറിച്ചും ദോഷാരോപണം ചെയ്തതും, തദ്വാരാ ഗ്രാമപരിഭം ഉണ്ടാക്കുന്നതിനായി പാത്തിരിക്കുന്ന ശത്രു അകത്തുപ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തും.

ഇതര വിഷയങ്ങളേപ്പറ്റി പലപ്പോഴായി നിന്നോടു ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട്, ഒന്നുകൂടിപ്പറഞ്ഞു ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. അത് ദൈവപരിപാലനയിൽ നിന്നുണ്ടായിരിക്കേണ്ട ദൃഢ വിശ്വാസത്തേപ്പറ്റിയാണ്.

സമർത്ഥനായിരുന്ന നിന്റെ ജ്യേഷ്ഠന്റെ മരണം; രണ്ടു വ്യവഹാരങ്ങളും തൻമുഖമുള്ള അൻപതിനായിരം രൂപയും നമുക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടത്; ഇപ്പോൾ ഇരുപത്തഞ്ചു വയ്ക്കത്തോളം ദീർഘിച്ച് നിന്റെ ദീനം, നമ്മുടെ ദുഷ്കാലത്തിൽ, വെള്ളം വറ്റിയ താമരപ്പൊയ്ക്കയെ വെടിയിന്നു ബകകൂടംപോലെ നമ്മുടെ ബന്ധുക്കളിൽ മിക്കവരും നമ്മെ വെടിഞ്ഞതും മിത്രങ്ങളിൽ പലരും ശത്രുക്കളായിത്തീർന്നതും; ഇങ്ങനെ കുറേനാളായി നമുക്കു അടിക്കടി നേരിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിപത്തുകൾമൂലം നിന്നു വളരെ മനശ്ചഞ്ചലരായുണ്ടെന്നു എനിക്കറിയാം. നമ്മുടെ ആവത്തുകൾക്കെല്ലാം കാരണം, എന്റെ പ്രരാപകാലത്തു ഞാൻ ചെയ്തിട്ടുള്ള ഏതോ കഠിനകൃത്യങ്ങളാണെന്നു ശത്രുക്കൾ ഘോഷിക്കുന്നു. ദൈവത്തിരുമന്മാരെ നിരപരാധിത്വം വാദിക്കുന്നതിന്നു എനിക്കു ധൈര്യമില്ല. എന്നിരുന്നാലും അവർ ആരോപിക്കുന്ന ദുഷ്കൃത്യങ്ങൾ ഞാൻ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നുള്ളതിന്നു സർവ്വജ്ഞൻസാക്ഷിയാണ്. ആവലാതിക്കുവേണ്ടി ഞങ്ങൾക്കു ലോകസാധാരണമാണ്. അതുകൊണ്ട് എന്റെ കീർത്തിദൂഷകന്മാരോട് എനിക്കു പരിഭവം ഇല്ല. വേദപുസ്തകം വായിക്കത്തക്കതൊന്നോ വായിച്ചതു ഗ്രഹിക്കത്തക്കതൊന്നോ ആണ് മനുഷ്യർ ഈദൃശ ദുഷ്ടിയികൾ ചെയ്യുന്നത്. എന്റെ ചെറുപ്പംമുതൽ വിശിഷ്ട, രോഗശയ്യയെ അവലംബിച്ചു വരെ ഞാൻ വേദപുസ്തക പാരായണം ചെയ്യാത്ത ദിവസം ഇല്ലെന്നതന്നെ പറയാം. എന്റെ സന്തോഷകാലത്ത് എന്തെന്നു കാണാൻ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് ഇതെന്നു മാത്രമാണ്.

മനുഷ്യനു ഇഹത്തിൽ നേരിടുന്ന കഷ്ടതകളെല്ലാം, പാപം മൂലമാണെന്നുള്ള വാദം, അതിന്റെ വ്യാപകതത്തിൽ ശരിതന്നെ. ആദിമ നിമ്ബലാവസ്ഥയിൽനിന്നു പാപംമൂലം അവൻ അധഃപതിക്കുതിരുന്നെങ്കിൽ, യാതൊരു ക്ലേശവും അവനെ ബാധിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ഓരോരുത്തനും നേരിടുന്ന കഷ്ടതകൾ അവനവന്റെ പാപത്തിന്റെ ഫലമാണെന്നു വിധിക്കുന്നതിൽ പലപ്പോഴും നാം അബദ്ധത്തിൽ ചാടുന്നു. പാപിയുടെ ചമ്മട്ടിയടികൾ, നിരവധിയാണെന്നുള്ളത് സന്ദേഹമറിതമെന്നു. എന്നാൽ ശിക്ഷയുടെ അത്മമില്ലാത്ത അനേകം പീഡകൾ നീതിമാന്മാരും സഹിക്കേണ്ടതാണെന്നു വിശുദ്ധ പുസ്തകത്തിന്റെ ഓരോ പക്ഷവും, വിളിച്ചുപറയുന്നു. പ്രമാണങ്ങളുടെ അനുഷ്ഠാനത്തിന്നു ലോകൈശ്വര്യങ്ങൾ വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന യാദൃച്ഛികതയിൽ പോലും, ഇതിന് ഉദാഹരണങ്ങൾ സുലഭങ്ങളാണ്. ദൈവത്തിന്റെ വിശ്വസ്ത ഭൃത്യനായിരുന്ന അബ്രാഹാം, സന്തതിയില്ലാത്തതിനാൽ ദീർഘകാലം വേദിച്ചതിൽ പിന്നെയാണല്ലോ അയാളുടെ അപേക്ഷയെ ദൈവം കേട്ടത്. ഈ ശ്വേതദർശനം, ഭ്രാന്തസ്തേഹിയുമായിരുന്ന പുറപ്പട്ട യെശുവേപ്പ് നിരാശയനായി, വിദേശികൾക്കു വിൽക്കപ്പെടുന്നു. അവിടെ കാമാതുരയായ ഒരു ദുഷ്ടസ്ത്രീയുടെ ആഗ്രഹത്തിന്നു അയാൾ വഴിപ്പെടാത്തതുകൊണ്ട് കാരാഗൃഹവാസം അനുഭവിക്കുന്നു. ദീർഘദർശികൾ എല്ലാവരുംതന്നെ ആരുടെ ആത്മാഭിവൃദ്ധിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചുവോ അവരുടെ രോഷഭേദങ്ങൾക്കു പാത്രീഭവിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം സ്വജനങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധാഭിവൃദ്ധിക്കായി പ്രയത്നിച്ച ശമുവേൽ, ഒടുവിൽ നിഷ്കാസിതനാകുന്നു; ഏഴുവോ വാളുകൊണ്ടു മുട്ടുകൊല്ലപ്പെടുന്നു; ഏറമിയാ കണ്ണീർപ്രളയത്തിൽക്കൂടെ നീന്തിത്തുടിക്കുന്നു; ദുഃഖാധിക്യത്താൽ അദ്ദോഹം പ്രലപിക്കുന്നു. “ദുഷ്ടന്മാരുടെ മാർഗ്ഗം അഭിവൃദ്ധികരമായിരിക്കുന്നതു എന്തുകൊണ്ട്? വളരെ ചുതിയോടെ വർത്തിക്കുന്നവരെല്ലാം ഭോഗ്യവാന്മാരായിരിക്കുന്നതു എന്ത്?” ദുഷ്ടന്മാ

രിൽനിന്നു പീഡകളനുഭവിക്കുന്ന സാഹചര്യങ്ങൾക്കു ഏകകണ്ഠമായ രോദനത്തിന്റെ പ്രതിധ്വനിയല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലല്ലോ. ഏതൊക്കെയുടെ ഈ പ്രലപനം, ദീർഘശ്വാസങ്ങളുടെ കഷ്ടാനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി വി. പൗലോസ പറയുന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. ശ്ലീഹാപറയുന്നു. “അവർക്കു ക്രൂരമായ പരിഹാസങ്ങളുടെയും, അടികളുടെയും മാത്രമല്ല, കെട്ടുകളുടെയും കാരാവാസത്തിന്റെയും പരിശോധനയുണ്ടായിരുന്നു. അവർ കല്ലെറിയപ്പെട്ടു, അറയ്ക്കപ്പെട്ടു; പരീക്ഷിക്കപ്പെട്ടു; വാൾകൊണ്ടു കൊല്ലപ്പെട്ടു; ലോകം അവർക്കു (അധിവാസ) യോഗ്യമായിരുന്നില്ല; അവർ നിരാശ്രയന്മാരും, ദുഃഖിതരും, പിഡിതന്മാരുമായി, വെള്ളാടുകളുടെയും കോലാടുകളുടെയും തോൽ ഉടുത്തുകൊണ്ടു് മരുഭൂമികളിലും പട്ടണങ്ങളിലും ഭൂമിയിലെ കുഴികളിലും ഗുഹകളിലും അലഞ്ഞുനടന്നിരുന്നു” ക്രൈസ്തവ മതമാക്കട്ടെ, സ്വപരിത്യാഗത്തിന്റെയും, ക്രൈസ്തവമതത്തിന്റെയും സഹനത്തിന്റെയും ഒരു മതമാണ്. അതിന്റെ അംഗങ്ങൾക്കു് ഇഹത്തിൽ ദുരിതങ്ങളും പരത്തിൽ സുഖവുമാണ് പരഞ്ഞാത്തതിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ സ്ഥാപകനായ ദൈവസുതൻ, പീഡകളുടെ ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നു. നിമ്ബ നായകിയായ അവിടുത്തെ മാതാവും പുണ്യശ്ലോകന്മാരായിരുന്ന ശിഷ്യന്മാരുടെ ഇതഃപശ്ചാത്താപങ്ങളായിട്ടുള്ള മറ്റു വിശുദ്ധന്മാരും, തദപിഷ്യത്തിൽ ഗുരുവിനു തുല്യമുള്ളവരായിരുന്നു. ഇവർക്കു നേരിട്ട കഷ്ടതകൾ പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷയല്ലായിരുന്നെന്നു വിശദമാണല്ലോ. ലോകത്തിലെ സുഖഭോഗങ്ങളുടെ അവകാശികളായി കാണപ്പെടുന്ന ദുഷ്ടന്മാരാകട്ടെ നീതിമാന്മാരെ തെരുക്കുകയും അവരുടെ അധഃപതനത്തിൽ, ജയഭേരി മുഴക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ സംഭവങ്ങളൊന്നും ദൈവനിമിത്തം വിചാരമായി വരുന്നതല്ല. അപ്പോൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതിനു നമ്മുടെ പരിമിതമായ ബുദ്ധിക്ക് ശക്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു് നാം പിറുപിറുക്കുന്നതു ശരിയല്ല. ക്രൈസ്തവിയായ ഒരു ഭരണകർത്താവിന്റെ തന്ത്രങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കു

ന്നതിനു ഭഗീരഥ പ്രയത്നം ചെയ്താലും ഒരു ശിശുവിനു സാധിക്കുന്നതുപോലും. എന്നാൽ ഭരണകർത്താവിനെയും ശിശുവിനെയും അപേക്ഷിച്ചു സർവ്വജ്ഞനായ ദൈവവും ക്രൈസ്തവിയായ മനുഷ്യനും തമ്മിൽ എത്രയൊ വലിയ അന്തരം അുള്ളതു്. നമ്മുടെ നന്മതിന്മകൾക്കു ഉചിതമായ പ്രതിഫലം ഇവിടെ നൽകപ്പെടുന്നില്ലെന്നും കണക്കു തീർക്കുന്നതു മരണാനന്തരമാണെന്നും നാം ഓർക്കണം. ന്യായമായി നമുക്കു കിട്ടേണ്ട രക്ഷയൊരിക്കലും ഇവിടെ ലഭിച്ചതിനു ശേഷമുള്ളതു് അപ്രോമാണ് സിദ്ധിക്കുന്നത്. നിസ്സഹായ സമ്മാനത്തിനു് ഹർമാകാത്ത സർവ്വതൃപ്തമൊ, ഗൌരവമായ ശിക്ഷയ്ക്കു പാത്രീഭവിക്കാത്ത ദുഷ്ടതൃപ്തമൊ, മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ കൃത്യകൃത്യങ്ങളിൽപോലും ഒന്നും തന്നെയില്ല. അതുകൊണ്ടു് ദുഷ്ടന്മാരിൽ കാണപ്പെടാവുന്ന അല്പിയസ്സായ സർവ്വതൃപ്തിക്കു സുഖഭോഗങ്ങൾ ഇവിടെ പ്രതിഫലം കിട്ടുന്നതെന്നും പരത്തിൽ കുറിയ ശിക്ഷ അവരെ പ്രതീക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും, മറിച്ച് കുറ്റമില്ലാത്ത നീതിമാന്മാരുടെ പൂണ്ണവൽക്കണം തദാനന്തരമായ പ്രതിസമ്മാനത്തിനും അല്പ കുറ്റമുള്ള നീതിമാന്മാരുടെ പ്രായശ്ചിത്തം ഈ ജീവിതത്തിൽത്തന്നെ തീർക്കുന്നതിനും അനന്തര ജീവിതത്തിൽ അവർക്കു സമ്മാനം നൽകുന്നതിനുമായി ദുഷ്ടന്മാർക്കു സുഖവും ശിക്ഷന്മാർക്കു ദുഃഖവും ജീവിതാവകാശമായി ഇവിടെ അനുഭവമാകുന്നു എന്നു സങ്കല്പിക്കുന്നത് അബലമല്ല. ചിലപ്പോൾ മനുഷ്യദൃഷ്ടിയിൽ കാണുന്ന തൃപ്തി പരിണാമം, വിപരീതോദ്ദേശത്തോടു കൂടി, ദൈവം ക്രമീകരിച്ചതാണെന്നും വരാൻ പാടുണ്ടു്. ഉദാഹരണം: പിതൃദോഹിയായ അബ്സിലോമും, ദുഷ്ടഗ്രേസരനായ അക്കോബ് നുവനും, അവരുടെ ദുഷ്ടകൃത്യങ്ങളുടെ ശിക്ഷയായി യുദ്ധത്തിൽ അകാലമരണം പ്രാപിക്കുന്നു. പരമ സാത്വികനായ യോസഫാ രാജാവാകട്ടെ അയാളുടെ സർവ്വതൃപ്തിയുടെ ഫലമായി, സമരമധ്യസ്തനെന്നു കൊല്ലപ്പെടുന്നു. ഈ അകാലമരണം നിമിത്തം വരുവാനിരുന്ന ദുരിതങ്ങളിൽ

നിന്നു അയാൾ രക്ഷപ്രാപിക്കയാണുണ്ടായത്. അകയാൽ ലോകത്തിൽ എത്രതന്നെ സംഭവിച്ചാലും നീ അധൈര്യപ്പെടരുത്. പ്രകൃതിയുടെ രഹസ്യം അറിയാത്തതുകൊണ്ട് അതിൽ വിശ്വസിക്കാൻ നിനക്കു വൈമനസ്യം ഇല്ലെങ്കിൽ സത്യസന്ധനും നീതിജ്ഞനും പരമകാരണികനും ആയ ദൈവത്തിന്റെ രഹസ്യ

ങ്ങളുടെ അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കാതെ വിശ്വസിക്കുന്നതിൽ ഒരു പ്രയാസവുമില്ലല്ലോ. സകലവും നമ്മുടെ നഷ്ടമായി വൈകാരികരിക്കുന്നുവെന്നു ദൃഢമായി വിശ്വസിച്ചാൽ നിന്റെ ദുഃഖങ്ങളെല്ലാം സന്തോഷത്തിൽ ലയിക്കും.

ഫാദർ ജോസഫ് ഡറോം.

വേദപുസ്തകം മാത്രമോ?

II.

മനുഷ്യർ അറിഞ്ഞു വിശ്വസിക്കേണ്ട സകല മതത്വങ്ങളും വിശ്വസിച്ചു അനുസരിക്കേണ്ട സമസ്ത പ്രമാണങ്ങളും വേദപുസ്തകത്തിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നും, വേദപുസ്തകത്തിൽ ഇല്ലാത്ത മതത്വമോ പ്രമാണമോ സ്വീകരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും, വേദപുസ്തകത്തെ യഥേഷ്ടം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിനു ഓരോരുത്തർക്കും സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നും ഉള്ള വാദത്തിലാണ് പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുമതം ധ്വജം പിതമായിരിക്കുന്നത്. ഈ വാദത്തിനു വേദപുസ്തകം യാതൊരു വിധത്തിലും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നില്ലെന്നും, പ്രത്യേക പ്രതികൂലിക്കുന്നുവെന്നും കസുമവായനക്കാർ ഇപ്പോൾ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കുമല്ലോ. ഗ്ലീഹന്മാരുടെ കാലം മുതൽക്കുള്ള പുർവ്വക്രിസ്തീയ സഭമുഴുവനും ഏകാഭിപ്രായമായി പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുവാദത്തെ പ്രതിഷേധിക്കുന്നു. ഈ വസ്തുത അഭിമതകങ്ങളിലെ സഭാചരിത്രം പരിശോധിക്കുന്ന ഏവനും നിഷ്പന്യം ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാണ്. ക്രിസ്തീയമതമതങ്ങളെ ഗ്ലീഹന്മാരിൽനിന്നു തന്നെ പഠിച്ചവരും ദൈവവചനം പ്രസംഗിക്കുന്നതിനു അവരാണ് നിയമിതന്മാരും അവരുടെ പിൻഗാമികളുമായ മഹാൻ അവസരോചിതമായി രചിച്ച കൃതികളിൽ, പുർവ്വസഭയുടെ വിശ്വാസം, പ്രമാണങ്ങൾ, ആചാരങ്ങൾ എന്നിവയെപ്പറ്റി അവിടവിടെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. 'സഭാപിതാമഹൻ' എന്നാണ് ഈ ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ കൊടു

ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നാമം. വേദപുസ്തകത്തിൽ എഴുതപ്പെടാത്തതും ഗ്ലീഹന്മാർ പ്രസംഗിച്ചു പഠിപ്പിച്ചതുമായ ദൈവവചനം (പാരമ്പര്യം) ഉണ്ടെന്നു അവർ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ദൈവവചനത്തെ അവരുടെ കൃതികളിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നുമുണ്ട്. സഭാപിതാമഹൻ, ഗ്ലീഹന്മാരും അവരുടെ അടുത്ത പിൻഗാമികളായ വേദവിഷയങ്ങളിൽ അഭ്യസിപ്പിക്കപ്പെട്ടവരും, ജീവിതശുദ്ധി, ശാസ്ത്രജ്ഞാനം, വിശ്വാസനൈർമ്മല്യം എന്നീ ഗുണങ്ങൾ നിമിത്തം, സകലദേശങ്ങളിലുമുള്ള സമകാലീനന്മാരായ ക്രിസ്ത്യാനികളാൽ സത്യാവരോധിക്കുകയായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടവരുമായ മഹാൻമാരാണ്. ഈ കാരണങ്ങൾ നിമിത്തം പുർവ്വക്രിസ്തീയ സഭയുടെ വിശ്വാസത്തെയും ആചാരങ്ങളെയും പറ്റി അവർ വഹിക്കുന്ന സാക്ഷ്യങ്ങൾ അനിഷേധ്യങ്ങളാകുന്നു. പ്രസ്തുത സാക്ഷ്യങ്ങളിൽനിന്നു മാത്രമാണ് വേദപുസ്തകങ്ങൾ ഇത്രയെന്നും ഇന്നവയെന്നും നാം അറിയുന്നത്. ഈ സാക്ഷ്യങ്ങൾകൊണ്ടു തന്നെ ദൈവപ്രകാശനം മറ്റു മറ്റു വേദപുസ്തകങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിട്ടില്ലെന്നു സിദ്ധിക്കുന്നു. വേദപുസ്തകത്തിൽ എഴുതപ്പെടാത്തതും ഗ്ലീഹന്മാരാണ് പ്രസംഗിക്കപ്പെട്ടതുമായ മതമതങ്ങളും പ്രമാണങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു ഒന്നുമുതൽ അഞ്ചുവരെയുള്ള ശതകങ്ങളിൽ സുറിയാനി, ഗ്രീക്കു, ലത്തീൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രശോഭിച്ചിരുന്ന അനേകം സഭാ

പിതാക്കന്മാർ പഠിപ്പിക്കുന്നു. വിശ്വാസമേ
യം നിമിത്തം ഓരോ ശതകത്തിലും നി
ന്നു ജീവാനും സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ സാ
ക്ഷ്യങ്ങളെ മാത്രം ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

സഭാപിതാക്കന്മാരിൽ പൂർവ്വികത്വം
കൊണ്ടു പ്രഥമൻ വി. ഇഗ്നാസിയോസു
അത്രേ. അദ്ദേഹം നമ്മുടെ കർത്താവ്
ഈശോമശിഹായുടെ ഒരു ദൂതസാക്ഷി
യത്രേ. വി. യോഹന്നാൻ മുതലായ ശ്ലീ
ഹന്മാരാണ് അദ്ദേഹത്തെ ക്രിസ്തീയമത
തത്വങ്ങൾ പഠിപ്പിച്ചത്. അന്ത്യോക്യാ
യുടെ മൂന്നാമത്തെ മെത്രാനായി ഭരിച്ചു
വരുമ്പോൾ, അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചിരുന്ന
സത്യ മത തത്വങ്ങളെ ആദരിക്കുവാൻ
സ്വരക്ഷം ചിന്തിക്കുന്നവരുടെ അടുത്തടുത്തായി
വെച്ച് ക്രിസ്താബ്ദം ൧൦൭-ൽ രക്തസാ
ക്ഷിയായി മരിച്ചു. ഇദ്ദേഹം “ശ്ലീഹന്മാ
രുടെ നിശ്ചയിച്ച പാരമ്പര്യത്തോടു ചേർന്നി
രിക്കുന്നതിന്നു ഇടവിടാതെ ഉപദേശിച്ചി
രുന്നു. അതിന്നു (പാരമ്പര്യത്തിന്നു) സാ
ക്ഷ്യം വഹിച്ചശേഷം, അധിക സൂക്ഷ
ണീതരും, ചിന്താലോചനയിൽ ഉള്ളവർ അ
ധികം നിശ്ചയമായി അറിയുന്നതിന്നുമാ
യിട്ടു, അതിനെ (പാരമ്പര്യത്തെ) ഗ്ര
ഹ്യമാക്കുന്നവർ രേഖപ്പെടുത്തുന്നതു ആവ
ശ്യമെന്നു തീർച്ചയാക്കി” (Euseb. Hist.
Eccl. I. III. c. 36.) വി. ഇഗ്നാ
സിയോസിനെ തുടർന്നു വി. പൊലിക്കാ
ർപ്പ്, വി. ഇരനേയോസ്, അഭിയായി,
അഭിമയഗങ്ങളിൽ ശോഭിതരായിരുന്ന
സഭാപിതാക്കന്മാർ അവരുടെ വിവിധ
കൃതികളിൽ, ശ്ലീഹന്മാർ പ്രസംഗിച്ചവ
ണ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നതും ക്രിസ്തീ
യസഭ സ്വീകരിച്ച വിശ്വസിച്ച വനി
യെന്നതും വേദസൂക്തത്തിൽ വ്യക്തമായി പ്ര
സ്താവികപ്പെട്ടിട്ടില്ലാത്തതുമായ വേദത
ത്വങ്ങളേയും വ്യാഖ്യാനങ്ങളേയും അവ
സഭാപിതാക്കന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു.
സഭാപിതാക്കന്മാർ വരമാഴിച്ചായി സാ
ക്ഷ്യം വഹിക്കാത്ത യാതൊരു ദൈവിക
പാരമ്പര്യവും കണ്ടെത്തപ്പെടുന്നതല്ല.
പാരമ്പര്യത്തെ അലിഖിതമായ ദൈവ
വചനമെന്നു വിളിക്കുന്നതിൽനിന്നു നാം
ഗ്രഹിക്കേണ്ടതു, അതു വേദപുസ്തകത്തിൽ
എഴുതപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമാണ്. ശ്ലീഹ
ന്മാരുടെ ശിഷ്യരും ചിന്താലോചകരുമായ

സഭാപിതാക്കന്മാരായ ഒരു ഈ ദൈവവ
ചനത്തെ പിന്നീടു വരുന്നവരുടെ അറി
വിനായി സ്വകൃതികളിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.
ഈ കാരണം നമിത്തമാകുന്നു മശിഹാ
യും ശ്ലീഹന്മാരും ഉപദേശിച്ച സത്യങ്ങ
ൾ- അഭിമയഗസഭ വിശ്വസിച്ചവ
സരിച്ചവന്നു വേദതത്വങ്ങൾ- എല്ലാം
നിശ്ചയിക്കുന്നതിന്നു സഭാപിതാക്കന്മാരു
ടെ കൃതികളെ പരിശോധിക്കണമെന്നു
പറയുന്നതു്. ഇപ്രകാരമുള്ള പരിശോ
ധന കഴിച്ചതിന്റെ ഫലമായിട്ടത്രേ
സുമാൻ, മാനിങ്ങ്, ബെൻസൻ മുതലാ
യ അനേകപ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് പണ്ഡിതന്മാരും
ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ഇംഗ്ലണ്ട്, ഫ്രാൻസ്,
ജർമ്മനി, ഐക്യനാടുകൾ മുതലായ പ്രോ
ട്ടസ്റ്റന്റ് രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു കത്തോലിക്കാ
സഭയിലേക്കു മാനസാന്തരപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്.
ഇപ്പോഴും മേൽപറഞ്ഞ രാജ്യങ്ങളിലെ ശാ
സ്ത്രജ്ഞരുടെയിടയിൽനിന്നു കത്തോലിക്കാ
സഭയിലേക്കുള്ള പ്രവാഹത്തെ പുറപ്പെടു
വിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതും ഈ കാരണം തന്നെ.

വി. ഇഗ്നാസിയോസിന്റെ സമകാ
ലീനനും വി. യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹായുടെ
ശിഷ്യനും ഹിയറാപ്പോലിസിന്റെ മെത്രാ
നുമായ വി. പപ്പിയാസ് (S. Pappias)
പാരമ്പര്യത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു പറയുന്നു.
“മുപ്പന്മാരുടെ (ന. കർത്താവിന്റെയും ശ്ലീ
ഹന്മാരുടെയും ശിഷ്യർ) കൂടെ നടന്നിരുന്ന
വർ വല്ലവരും എന്റെ അടുക്കൽ വ
ന്നാൽ, ‘അത്രയോസ്, പത്രോസ്,
പീലിപ്പോസ്, യാക്കോബ്, യോ
ഹന്നാൻ, മത്തായി അഥവാ കർത്താ
വിന്റെ ശിഷ്യരിൽ മറ്റു അരെങ്കിലും
എന്തു പറഞ്ഞു’ എന്ന് ഞാൻ അവരോടു
ചോദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടു
ന്നാൽ ജീവനുള്ളതും നിലനിൽക്കുന്നതുമായ
സ്വരത്തിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നതോളം സ
ഹായം പുസ്തകങ്ങളിൽനിന്നു ലഭിക്കുമെ
ന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല.” (Euseb
6 III. P. 39.) അപ്പസ്തോലസഭയുടെ
വേദാന്ത സാക്ഷി വി. പൊലിക്കാർപ്പ്
(S. Polycarp) അത്രേ. ഇദ്ദേഹം വി.
പപ്പിയാസിന്റെ ശ്യാഹിതനും വി. യോ
ഹന്നാൻ ശ്ലീഹായുടെ ശിഷ്യനുമായിരു
ന്നു. ശ്ലീഹന്മാരുടെ കാലത്തു തന്നെ
അദ്ദേഹം സ്മിർനായുടെ (Smyrna) മെ

ത്രാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തെ കുറിച്ചു പ്രസിദ്ധ ചരിത്രകാരനും സഭാ വിതാവുമായ എവുസേബിയോസു പറയുന്നത്. “ഗ്രീഹന്മാരിൽനിന്നു പഠിച്ചതും ഇപ്പോഴും സഭ ഉപദേശിച്ചുവരുന്നതുമായ സത്യങ്ങളെ അദ്ദേഹം എല്ലാത്തോഴും പഠിപ്പിച്ചിരുന്നു” എന്നാണ്. (Euseb IV. c. 14.) വി. പൊലിക്കാർപ്പു ക്രിസ്താബ്ദം ൧൧൭-ൽ പിലിപ്പിയക്സ് ഏഴു തിയ ലേഖനത്തിൽ “അനേകരുടെ നിഗമത്തെയും അബദ്ധോപദേശങ്ങളേയും പരിശുദ്ധിച്ചുകൊണ്ടു, ആരംഭത്തിൽ ഗ്രീഹന്മാരാണ് പ്രസംഗിക്കപ്പെട്ട പാരമ്പര്യത്തിലേക്കു (Traditam nobis ab initio doctrinam) നമുക്കു പിന്തിരിയാം” എന്നു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. (Phili cap. 7.) അതേകാലത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന വേദാന്ത സഭാവിതാവു (Epist ad Diognetum cap. II.) “ഗ്രീഹന്മാരുടെ ശിഷ്യനായ ശേഷം, ഞാൻ ജനങ്ങളുടെ ഉപാദ്ധ്യായനായി. എന്നിങ്ങനെ നൽകപ്പെട്ടവയെ (tradita) ഞാൻ എന്റെ ശിഷ്യർക്കു ഉപദേശിക്കുന്നു. . . ഇപ്രകാരം സുവിശേഷ വിശ്വാസം സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുന്നു. ഗ്രീഹന്മാർ നൽകിയ പാരമ്പര്യം സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു.”

പുണ്യസഭയുടെ വേദാന്ത സുപ്രസിദ്ധ സാക്ഷി വി. ഇരനേയോസു അത്രേ. അദ്ദേഹം ക്രിസ്താബ്ദം ൧൭൦-ൽ ഏഷ്യാ മൈനറിൽ ജാതനായി. വി. പൊലിക്കാർപ്പും, വി. പപ്പിയാസും അത്രേ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന ഗുരുക്കന്മാർ. വിദ്യാഭ്യാസം പൂർത്തിയാക്കിയശേഷം അദ്ദേഹം റോമയിൽപോയി എതാനും കൊല്ലങ്ങളോളം അവിടെ താമസിച്ചു. തദനന്തരം പ്രാൻസിലേക്കുപോയി അവിടെ ൧൭൭-ൽ ലിയോൺ (Lyons) പട്ടണത്തിന്റെ മെത്രാനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അവിടെവെച്ചു ദിവിയ ശതകത്തിന്റെ അവ

സാനമുതൽ രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ചു. ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ പൗരസ്ത്യ, മദ്ധ്യമ, പാശ്ചാത്യപ്രദേശങ്ങളിൽദിവിയ ശതകത്തിൽ വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ക്രിസ്തീയ മതതത്വങ്ങൾക്കു സാക്ഷ്യംവഹിക്കുന്നതിന്നു ഇദ്ദേഹത്തിനുള്ള യോഗ്യതകൾ മതിയായവതന്നെ. ഗ്രീഹന്മാർ പ്രസംഗിച്ചതും വേദപുസ്തകത്തിൽനിന്നു വ്യത്യാസപ്പെട്ടതുമായ ഒട്ടെവദപരനും അഥവാ പാരമ്പര്യം ഉണ്ടെന്നും, വേദപുസ്തകത്തിന്റെ അഭാവത്തിൽപോലും പാരമ്പര്യംകൊണ്ടുമാത്രം ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തെ സ്ഥാപിക്കാമെന്നും അദ്ദേഹം പഠിപ്പിക്കുന്നു. “ഗ്രീഹന്മാർ വേദപുസ്തകങ്ങളെ നമുക്കു പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിലും, അവർ സഭാഭരണത്തെ ഏർപ്പിച്ചുകൊടുത്തവർക്കു നൽകിയ പാരമ്പര്യത്തെ പിൻപെടുന്നതിന്നു ചുമതലയില്ലായിരുന്നോ? മഴിഹായിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന അനേകം പുറജാതിക്കാർ ഈ വ്യവസ്ഥയ്ക്കു നൂതനമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അക്ഷരമോ മഷിയോ ഉപയോഗിക്കാതെ, പരിശുദ്ധാത്മാവിവശിയായി അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ രക്ഷ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവർ പുറ്റികപാരമ്പര്യത്തെ ഉത്സാഹത്തോടെ കാക്കുന്നു.” (S. Irenaeus Adv. Haereses, I. III. c. 4.) ഗോസ്തിക്കു പതിതരുടെ അബദ്ധോപദേശങ്ങൾക്കു എതിരായി വേദപുസ്തകത്തെമാത്രമല്ല “ഗ്രീഹന്മാരിൽനിന്നു ലഭിക്കുകയും പട്ടക്കാരുടെ പിന്തുടർച്ചപരിധിയായി സഭകളിൽ സൂക്ഷിക്കപ്പെടുകയും, “മെത്രാന്മാരുടെ പിന്തുടച്ചവരിലായി നമ്മുടെ പക്ഷം” എന്നുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്ന പാരമ്പര്യം”ത്തേയും മൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. (Ibid. I. III, c. 3. n. I.)

ഫാദർ റൊമെയോസ് സി.ഡി.

പാവദോഷം.

നാം ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടതായ ഏറ്റവും വലിയ തിന്മ പാവദോഷമാകുന്നു.

നിത്യഭാഗ്യത്തെ നമുക്കു നഷ്ടമാക്കുന്നത് ഇത് ഒന്നുമാത്രമാകുന്നു. പാവദോഷം

ഉക്തെ ലൗകിക നിർഭാഗ്യങ്ങൾ ഏവ തന്നെയാകട്ടെ ഇവ ഏതുമത്രമായിരുന്നു ലും നമ്മെ ദൈവത്തിൽനിന്നു പരിശുദ്ധ ഭം വേർതിരിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ മാവദോഷം ഒന്നുമാത്രമായിരുന്നു ലും നമ്മെ നിത്യനരകത്തിന്നു യോഗ്യരാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ആകയാൽ ഇത്രയും ഭയപ്പെടേണ്ടതു മറ്റൊന്നുമില്ല. ഇതിനെ ഭയപ്പെട്ടുതെ മറ്റൊന്നിനെ ഭയന്നതുകൊണ്ടും ശാശ്വതമായ ഒരു പ്രയോജനവുമില്ല. “നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തെ കൊല്ലുന്നവനെ ഭയപ്പെടേണ്ട. പിന്നെയും ആത്മാവിനേയും ശരീരത്തേയും ഒന്നിച്ചു നരകാഗ്നിയിൽ തള്ളുവാൻ ശക്തിയുള്ളവനെ (മാവദോഷം) ഭയപ്പെടുവിൻ” എന്നു ദിവ്യരക്ഷകൻതന്നെ അരുളിച്ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

രാജാക്കൾക്കുതന്നെ മഹിമയും, ആകർഷണീയമായ വേഷപ്രേഷണവും സർവ്വസ്വസ്വത്സവൈശ്വര്യങ്ങളും ജ്ഞാനവും കീർത്തിയും എല്ലാം പ്രാപിച്ചു ജീവിച്ചാലും—എത്രനാൾ തന്നെ വളരെ സൂക്ഷ്മത്തോടുകൂടി പുണ്യാദ്രാസങ്ങളിൽ തഴങ്ങി വളന്നാലും— ഇവയെല്ലാം ഉടച്ചു നശിപ്പിക്കുന്ന ആ ഭയങ്കരമാത്ര ഒരു മാവദോഷത്തോടുകൂടി മരിക്കുന്ന സമയമാകുന്നു. “ലോകം മുഴുവൻ— അതിന്റെ സകല സന്തോഷങ്ങളോടുകൂടി— നേടിയാലും ആത്മാവു നശിച്ചാൽ ഈ നേട്ടംകൊണ്ട് എന്തു പ്രയോജനം” (വി. മത്തായി ൧൬). ഓ! കാൽത്തിന്റെ ഗൌരവം പോകുന്നതു നിത്യനരകത്തിലേക്കു. നിത്യം, എന്നേക്കും എന്ന പദങ്ങളുടെ സാരാർത്ഥം ഒന്നു മനസ്സിൽനിന്നു വിചാരിക്കുക. അതിൽ അകപ്പെടുവാൻ എത്ര മാവദോഷം വേണം? ഒന്നുമാത്രം മതി. ലൗകികമായ സംഗതിയിൽ പൂർണ്ണമായ അറിവോടും സമ്മതത്തോടും കൂടിയ ഒരു ദുർവിചാരം, അഗ്രഹം, വചനം, നോട്ടം, ഒരു നോമ്പ്, കർമ്മം ഉത്തരിപ്പകം ഇവയിലേതെങ്കിലും വേണ്ടുവോളം മതി. ഏകദോഷം മാത്രം ചെയ്തിട്ടും മാപ്പുവേടുകയെന്ന നരകത്തിലേക്കു ശിക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ എത്രയും അളകൾ ഉണ്ട്. മാലാഖമാരെ ശിക്ഷിച്ച ദൈവത്തിന്റെ നിരീക്ഷം ഇപ്പോൾ വല്ല മാറ്റവും ഭവിച്ചിട്ടുണ്ടോ? പൂർവ്വിക കാലത്തിൽ പലരേയും അഗ്നിയിറക്കി ഭവിപ്പിച്ച

ദൈവത്തിന്റെ കോപാഗ്നി ഇപ്പോൾ കെട്ടുപോയെന്നുണ്ടോ? പല പ്രാവശ്യം ലൗകികമായ പാപങ്ങൾ ചെയ്യാനും ഇനിയും നിന്നെ ദൈവം നിത്യശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കാത്തതു് തന്റെ അനാഗ്രഹാധിക്യം മാത്രമാണ്. എന്നാൽ ഈ അനാഗ്രഹത്തെ ഭയം പ്രയോഗിക്കേണ്ട. ഏതു കൊണ്ടെന്നാൽ ഓരോരുത്തനോട് ഇത്രയും ദോഷങ്ങൾ മാത്രമേ പൊറുക്കുവുള്ളൂ എന്നു ദൈവനിരീതി മുൻകൂട്ടി നിശ്ചയിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആ ഏഴു തികയുമ്പോൾ ഒന്നുകിൽ പാപിയെ മരിപ്പിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ മനസ്സാധത്തിന്നു വിത്തിവിനുമുള്ള മനോഹണ്ഡം ഇവനു വീണ്ടു നൽകപ്പെടുകയില്ല. ഇനിയത്തെ നിന്റെ പാപം ഒരുവേള ഒടുവിലത്തേതായിരിക്കുമോ? ആരറിയാം? ഭയപ്പെടുക.

ഇഹലോകത്തിൽ നമുക്കു നേരിടുന്ന കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ ഏതുതന്നെയും പരിഹരിക്കാം. നരകത്തിൽ ഒരിക്കൽ വിണ്ണാൽപിന്നെ ആ നാശം രീക്ഷാമോ? സ്നേഹിതാ! നീ ഏതെല്ലാം ശാസ്ത്രങ്ങൾ പഠിച്ചാലും എത്രതന്നെ കാൽശേഷിക്കാൻ നായാലും നിത്യരക്ഷയുടെ ശാസ്ത്രം ഗ്രഹിച്ചില്ലെങ്കിൽ നീ വലിയ ദോഷനാണ്. സ്വന്ത കാൽത്തിനുപോലും പിടിപ്പില്ലാത്തവനാണ്. എന്നാൽ മറ്റൊന്നും പഠിച്ചില്ലെങ്കിലും ഇത് ഒന്നുമാത്രം ശരിയായി മനസ്സിൽ ധരിച്ചാൽ നീ ഏറ്റവും വലിയ തത്വശാസ്ത്രിയായിരിക്കും ചെയ്യും. ഇത് ശാസ്ത്രങ്ങളിൽപെട്ട് ഏറ്റവും ആവശ്യമായ ശാസ്ത്രം. ഇതു പുണ്യവാന്മാരുടെ ശാസ്ത്രം.

മേല്പറഞ്ഞ ഭയങ്കരമാത്ര നിനക്കു ഏപ്പോൾ വരുമെന്നു നിശ്ചയിക്കേണ്ടോ? എത്രയളകൾ വഴിക്കും പഴയ്ക്കും, ഊണിലും ഉറക്കത്തിലും, നിനച്ചിരിക്കാത്ത വിധത്തിലും ദൈവനിരീതിയാസനത്തിൻ മുമ്പാകെ നിൽക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നീയൊ സഹോദരാ! ഇന്നു ജീവനോടുകൂടിയിരിക്കുന്നു. നാളെ ഒരുവേളെ കഴിമാടത്തിലായിരിക്കുമോ? അപ്പോൾ നിന്നെ വല്ല വരും അന്വേഷിക്കുമോ? നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ നിന്നെ പിഞ്ചെല്ലും. ഇപ്പോൾ ദോഷത്തോടുകൂടിയാണിരിക്കുന്നതു എങ്കിൽ അഹോ ഭയങ്കരം! എങ്ങിനെ നിന്റെ

അതിനെ മുന്പോട്ടു വയ്ക്കുവാൻ നീ ധൈര്യപ്പെടുന്നു. യാത്രയിൽ വെച്ചു മരിച്ചാലോ? വൃക്ഷത്തിൽ കയറുമ്പോൾ, സംസാരമുണ്ടു അല്ലെങ്കിൽ ഉറക്കത്തിൽ മരിച്ചാലോ? ആകയാൽ താഴെവരുന്ന നിശ്ചയങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത് ബുദ്ധിപൂർവ്വകമായിരിക്കും.

പ. ഞാൻ ഒരു മാത്രപോലും ദൈവവിരോധിയായിട്ടു ജീവിക്കയില്ല. വലിയ സൂക്ഷ്മത്തോടെ ജീവിക്കും. എന്നിട്ടും വല്ല ചാമുദോഷത്തിലും വിഴിവാതിടവന്നാൽ ഉടനെ ഉത്തമ മനസ്സാപപ്രകരണം ചെയ്യും. കഴിയുന്നത്ര വേഗത്തിൽ കമ്പസ്സാരിക്കും. അവധി കുറിക്കയില്ല.

ഒരു (നരകത്തിൽ പോകുമെന്നു പേടിയേക്കുവെച്ചെന്നതിനേക്കാൾ പക്ഷം നിറഞ്ഞ പാതാവായ നല്ല ദൈവത്തെ ഉപദ്രവിച്ചതിനെക്കുറിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്ന പരമാർത്ഥമായ സങ്കടവും പാപഭോഷവുമാണ് ഉത്തമമനസ്സാപം എന്നു പറയുന്നത്. കമ്പസാരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നുള്ള പ്രതിജ്ഞയോടുകൂടി ഈ വിധം മനസ്സാപപ്പെട്ടാൽ കമ്പസാരത്തിനുമുമ്പു തന്നെ ദോഷത്തിനു വിമോചനം ലഭിക്കുന്നു. മരണപരതുകളിലൊക്കെയും ഈ മനസ്സാപപ്രകരണം ചെയ്യുന്നതിനു വിശ്വാസികൾ അഭ്യസിപ്പിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്.)

൨. തണ്ണീരഴിക്കങ്ങൾ, കൂട്ടുകാർ, സ്ഥലങ്ങൾ, അവസരങ്ങൾ മുതലായവയെ ഞാനുപേക്ഷിക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവകളെന്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന

വൻ അതിൽ വിഴിം. കാരണങ്ങൾ മാറാതെ കണ്ടു ദോഷം ഉപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുന്നത് ദോഷരഹിതം ഭാഷിക്കമാകുന്നു.

൩. വരീക്ഷാസമയങ്ങളിൽ ഞാൻ ഈശ്വരമറിയം എന്ന തിരുനാമങ്ങൾ എളിമയോടെ ഉച്ചരിക്കയും ദേഹത്തിൽ സ്ത്രീവാ അടയാളം വരയ്ക്കയും ദൈവനിതയുടെ വാൾ എന്നെ വെട്ടുവാൻ പോകുന്നതുപോലെ നിരൂപിക്കയും ചെയ്യും.

ആകയാൽ സ്നേഹിതാ! ധൂര ഉപായങ്ങളെ പ്രയോഗിച്ചുകൊണ്ടു ഏറ്റവും ഭയപ്പെടേണ്ട തിന്മയായ ചാമുദോഷത്തിൽനിന്നും എപ്പോഴും ഒഴിഞ്ഞിരിക്ക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ചാമുദോഷമുള്ളപ്പോൾ നീ നരകശിക്ഷയോഗ്യനായിരിക്കുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല ആ അവസ്ഥയിൽ ചെയ്യപ്പെടുന്ന നിന്റെ പുണ്യപ്രവൃത്തികൾ കൂടെയും ദൈവതിരുമുമ്പാകെ യോഗ്യതയറ്റതും നിജ്ജീവവുമാകുന്നു. ആത്മാവു ഒന്ന്. മരണവും ഒരിക്കൽമാത്രം. ദുഷ്ടാന്തം. പ്രാൻസിലെ രാജാവായിരുന്ന വി, ടൂയിസിന്റെ അമ്മ ബാല്യപ്രായത്തിൽ അദ്ദേഹത്തോടിപ്രകാരം ഉപദേശിച്ചിരുന്നു. “മകനേ, ചാമുദോഷത്തോടുകൂടി ഒരു മാത്രനേരമെങ്കിലും നിന്നെക്കൊന്നുന്നതിനേക്കാൾ ശവമഞ്ചത്തിൽ പ്രേതമായി നിന്നെ കാണുന്നത് എനിക്കേറ്റം സന്തോഷകരമാകുന്നു. ഈ വാക്കുകൾ അദ്ദേഹത്തെ ഒരു ചാമുദോഷത്തിലും അകപ്പെടാതെ കാത്തു എന്നു മാത്രമല്ല വലിയ പുണ്യവാനാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു.

P. C.

പരിശുദ്ധ മറിയത്തിന്റെ കന്യാത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വിവാദങ്ങൾ.

തിരുസഭയുടെ ആദിമഘട്ടത്തിൽ മറിയത്തിന്റെ കന്യാത്വത്തിനു എതിരായി പുറപ്പെട്ട ഹെൽവീഡിയസ് (Helvidius) യൊവിനിയൻ (Jovinian) എന്നവരെപ്പോലെതന്നെ ഇന്നുള്ള പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ താഴെക്കാണിച്ചാൻ പോകുന്ന ന്യായങ്ങളാൽ പരിശുദ്ധ മറിയത്തിന്റെ നിത്യകന്യാത്വത്തെ നിഷേധിച്ചു വരുന്നു. അതായത്:-

പ. “യേശുസഭ്യതന്റെ ഭാര്യയെ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തു. അവൾ തന്റെ ആദ്യപുത്രനെ പ്രസവിച്ചതുവരെ”

അയാൾ അവളെ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല” എന്നു സുവിശേഷകൻ പറയുന്നു. (വി. മ. അതായി. മ. അ. ൨൪, ൨൫ വാ.). മൗര ബുദ്ധികൾക്കു ഈ വാക്യങ്ങളത്രേ, പരിശുദ്ധ മറിയത്തിൽനിന്നു ഈശോ അല്ലാതെ മറ്റു മക്കളും ജനിച്ചുയെന്നും തന്നിമിത്തം അവളുടെ കന്യാവൃതം പൊയ്ക്കൊണ്ടു എന്നും വാദിക്കുന്നതിന്നു അവസരമുണ്ടാകുന്നു ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ ‘വരെ’ എന്ന ക്രിയാവിശേഷണംകൊണ്ടു അവർ വാദിക്കുന്നതുപോലെ ഈ ശോയുടെ ജനനംവരെ മറിയവും യൌവ്വവും തമ്മിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കന്യകത്വത്തിന്നുടത്ത ക്രൈസ്തവയെ അയാളുടെ ജനനശേഷം അവർ ഉപേക്ഷിച്ചു മറ്റൊരാൾ ദമ്പതിമാരെപ്പോലെയാത്ര അവർ ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നു ധ്വഷ്ടമാകുന്നു

ഹൂക്കർ (Hooker)

എന്നു പേരായ ഒരു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരൻ തന്റെ സഹോദരങ്ങൾ മറിയത്തിന്റെ മഹത്വത്തിന്നു എതിരായി വാദിക്കുന്നതിന്നായി മേൽപറഞ്ഞ ക്രിയാവിശേഷണത്തെ (വരെ) അതിരുകവിഞ്ഞ വിധത്തിൽ വിനിയോഗിക്കുന്നതിന്നാൽ പരിത്വചിച്ചുകൊണ്ടു ഇപ്രകാരം പറയുന്നു:— “ആദ്യപതിരർ വി. മത്തായിയുടെ ഈ വാക്കുകളെ ദുഷ്പ്രയോഗിച്ചു വാഗ്ദണ്ഡകന്യകയുടെ മഹിമയ്ക്കു എതിരായി കോപ്പു ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. (അവരുടെ വാദമെന്തെന്നാൽ) പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തോടെ നിഷേധിക്കപ്പെട്ട ഒരു വസ്തു അസാഹചര്യം അനുഭവിച്ച മാത്രയിൽ അതിന്നു എതിരായുള്ള അനുഭവത്തെ കൊണ്ടുവരുന്നു (എന്നാകുന്നു). The heretics “abused greatly these words of Mathew gathering against the honor of the Blessed Virgin that a thing denied with special circumstance doth import an opposite

affirmation when once that circumstance is expired”. Hooker Book V. ch. xiv.

ഹൂക്കറിന്റെ വികാരങ്ങളെ കേൾക്കുവിശദീകരിക്കുന്നതായാൽ അതു ഇപ്രകാരമായിരിക്കും. ഒരു വസ്തു വേറൊരു വസ്തു ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ ഉണ്ടായില്ലായെന്നു പറയുന്നതിൽനിന്നു രണ്ടാമത്തെ വസ്തു ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞാൽ ആദ്യവസ്തു ഉണ്ടായി എന്നു അർത്ഥം വരുന്നില്ല. ഇതിന്നു

വേദഗ്രന്ഥങ്ങൾ തന്നെ ധാരാളം ലക്ഷ്യങ്ങൾ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. എന്നെന്നാൽ കാക്ക നോഹിന്റെ പെട്ടകത്തിൽ നിന്നു പുറത്തു പോയി “ഭൂമിയുടെ ഉപരിഭാഗത്തു നിന്നു വെള്ളം പറന്നതുവരെ അതു മടങ്ങിവന്നതും ഇല്ല” (സൃഷ്ടി പു- ൧). അതായതു് അതൊരിക്കലും മടങ്ങിവന്നില്ല. വെള്ളം പററിയ ഉടനെ അതു മടങ്ങി വന്നുയെന്നു പറയുന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരൻ ഇല്ലാതിരിക്കെ ഇത്രേ മാതിരിയിൽത്തന്നെയുള്ള വി. മത്തായിയുടെ വാക്യത്തെ അവർ മേൽപറഞ്ഞ പ്രകാരം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിന്റെ രഹസ്യം എന്തെന്നു വായനക്കാർതന്നെ ഊഹിച്ചുകൊള്ളുകയാകുന്നു ഉത്തരം.

എന്തെന്നു വായനക്കാർതന്നെ ഊഹിച്ചുകൊള്ളുകയാകുന്നു ഉത്തരം.

“സാമുവേൽ സാവുളിനെ അയാളുടെ മരണദിനംവരെ, വിനീട്ടു കണ്ടില്ലാ.” (രാജകുളുടെ ഒന്നാംപുസ്തകം ൧൫-ാം അ. ൩൫-ാം വ.). മരണശേഷം കണ്ടുയെന്നു ആരും പറഞ്ഞുകേട്ടിട്ടില്ലാ. “കത്താവു്” എന്നെൻ നാഥനോടു “നിന്റെ ശത്രുക്കളെ ഞാൻ നിന്റെ ചവിട്ടുപടി ആക്കുന്നതുവരെ എന്നെൻ വലത്തു വശത്തു ഇരിക്കുക”യെന്നു പറഞ്ഞു” (മത്തോ ൨൩. CIX). ഈ വാക്കുകൾ നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകനേക്കുറിച്ച് അത്രേ പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു എന്നു അന്യവക്യപ്രകാരം സമ്മതിക്കുന്നു. ദൈവം നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകന്റെ ശത്രുക്കളെ പണ്ടുപ

ണ്ടേ കീഴടക്കി എന്നു വരികിലും ഇപ്പോഴും ഭിച്യുരക്ഷകൻ പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരിക്കുന്നു. എന്നന്നേക്കും ഇരിക്കുകയും ചെയ്യും. അല്ലാതെ ഭിച്യുരക്ഷകന്റെ ശത്രുക്കളെ കീഴ്പ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ദൈവം ഭിച്യുരക്ഷകന്റെ ആസനത്തെ മാറ്റിയെന്നു ഒരു പ്രോത്സാഹനമാകുന്നു. പാപങ്ങളിൽ നിന്നും തെളിവാകുന്നതുപോലെ വിശുദ്ധ മത്തായിയുടെ സു

വിശേഷത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന “അവൾ തന്റെ ആദ്യപുത്രനെ പ്രസവിച്ചതുവരെ അയാൾ അവളെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലാ” (കായകീയമായി) എന്ന വാക്യത്തിൽനിന്നു പ്രസവാനന്തരം അയാൾ അവളെ അറിഞ്ഞുവെന്നും, തന്നിമിത്തം അവളുടെ കന്യാപുത്രം നഷ്ടമായിപ്പോയെന്നും ഒരു നാളും തെളിവാകുന്നില്ല. (തുടരും)

കെ. എം.

തിരുഹൃദയഭക്തനാഥർ ഫെബ്രുവരി ൧൯൨൦ ഇടവമാസത്തിൽ വയ്ക്കേണ്ട പൊതുനിയോഗം.

“ക്രിസ്തീയമാതാവു” കുടുംബത്തിലും സമുദായത്തിലും വിനയദൃഷ്ടാന്തമാകണം.”

വിശുദ്ധ ഇത്താസിമോസ് ലൊയോള പാപ്പിന്റെപോലെ വിനയം അനവധി തിന്മകളിൽനിന്നു നമ്മെ കാത്തു രക്ഷിക്കുന്ന ഒരു ഭദ്രമായ കോട്ടയാകുന്നു. വിനയമെന്നീ പുണ്യമില്ലാത്തവർ സകല തിന്മകളുടെയും വളനിലമായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. സകലക്കും അവശ്യം കൂടിയ മരിയാവു എന്ന ഈ സത്ഗുണത്തെ ഈ കടശികാലങ്ങളിൽ പുതിയ പരിഷ്കാരികൾ സ്വാതന്ത്ര്യം, ബുദ്ധിവികാസം, മനോവിശാലത എന്നിവയെക്കൊണ്ടു ന്യായങ്ങൾ പറഞ്ഞു കൊണ്ടു തീരെ അഗണ്യമാക്കുകയും തന്മൂലം അനവധി അതിക്രമങ്ങൾക്കും പാപങ്ങൾക്കും വഴി തുറക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രത്യേകം പെൺകുട്ടികൾ, സ്ത്രീകൾക്കു ഭ്രഷണമായിരിക്കുന്ന, വിനയവും അടക്കം ഒതുക്കവും പരിപാലിക്കണം. പുതിയ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ രീതികൊണ്ട് ഈ വിഷയത്തിൽ യൂറോപ്പിൽ മാത്രമല്ല നമ്മുടെ നാട്ടിൽത്തന്നെയും പലതകരാറുകൾ നടക്കുന്നുണ്ട്; അവയ്ക്കു തക്ക ഭോഷമലങ്ങളെ ദുഃഖസമയം കണ്ടറിവാനും ഇടവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇതിനുള്ള മുമ്മുൻ കുട്ടികളെ ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ വിനയം പഠിപ്പിക്കുന്നതാകുന്നു. ശീലിക്കുന്നതേ പാലിക്കൂ. എന്നാൽ കുട്ടികൾ വളരുന്നതും ആദ്യമേ പഠിക്കുന്നതും

തള്ളമാരുടെ പക്ഷപാകയാൽ, തള്ളമാർ കുടുംബത്തിലും സമുദായത്തിലും പെരുമാറ്റങ്ങൾ മഹാ വിനയമുള്ളവരായിരിക്കണം. ഇപ്രകാരം ക്രിസ്തീയമാതാവു കുടുംബത്തിലും സമുദായത്തിലും വിനയദൃഷ്ടാന്തമായിരുന്നാൽ, കുട്ടികളും വിനയമുള്ളവരായിത്തീരും. ആകയാൽ തിരുഹൃദയഭക്തനാഥർ സകലക്കും അവശ്യമായ വിനയം അനുസരിക്കുകയും, ശേഷംപേരിൽ പ്രത്യേകം ക്രിസ്തീയമാതാക്കളിൽ ഇതു ഉണ്ടാകുമെന്നായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും വേണം.

മനഗുണവിവരങ്ങൾ.

വി. അന്തോനീസു പുണ്യവാന്റെ മംഗല്യസ്ഥത്താൽ അർജ്ജുനപ്പുലം ഉണ്ടായ സുഖക്കേടിന്റെ രണ്ടു വലിയ വികട ഘടങ്ങളിൽ പെടുന്ന സുഖം കിട്ടി.

എൻ. ജെ. സക്കറിയം നിലവത്ര, കാവേലം.

എനിക്ക് മനുരിദീനം പടിപെട്ടു കിട്ടിപ്പോയിരിക്കുകയും എന്റെ കുടുംബത്തിൽ മറ്റു ഭരണക്കാരും പ്രസ്തുത ദീനം ഉണ്ടാകാതിരിക്കണമെന്നും, എന്റെ രോഗം ശമിക്കണമെന്നും ഉള്ള ഉദ്ദേശത്തോടെ ന. ക. തിരുഹൃദയത്തിന്റെ നൊവേന കഴിച്ചാറെ, കാരണവരിധിയായ ന. കത്താവു എന്റെ പ്രാർത്ഥനയെ കേട്ടു എന്നു കൃതജ്ഞതാപൂർവ്വം പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടു.

ചെറുവാണ്ടൂർ.

ബാബേൽ പാത്രിയക്കീസ് മാർ യൗസേപ്പ് അമ്മാനവേൽ തോമ്മാ തിരുമനസ്സിലെ യൂറോപ്പു സന്ദർശനം.

ഈ വന്ദ്യ പുരോഹിതശ്രേഷ്ഠൻ ഈ യിടെ ഇറങ്ങിനെ സന്ദർശിക്കുണ്ടായി. തദവസരത്തിൽ കൽദ്യായദേശത്തിന്റെ നിലയേപ്പറ്റി ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിന്റെ ചുരുക്കം താഴെചേർന്നതു് കസുമവായ നക്ഷാർ രസകരമായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

മെസോപ്പൊത്താമിയാ മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ ജനനസ്ഥലമെന്നു മാത്രമല്ല പ്രാചീന പരിഷ്കാരത്തിന്റെ പ്രാരംഭസ്ഥാനമെന്നു കൂടി ക്രിസ്തീയ ജൗത്തെ പ്രത്യേകാൽ ഗ്രഹിച്ചിരിക്കേണ്ട അവശ്യമില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹം പ്രസംഗം തുടരുന്നതു്. വേദാഗമ ചരിത്രവണ്യങ്ങൾ മിക്കവാറും എല്ലാ പക്ഷങ്ങളിലും നിന്നുവേ, ബാബിലോൻ, കൽദ്യായ അസീറിയ സാമ്രാജ്യം എന്നിതുകളേക്കുറിച്ചുള്ള വർത്തമാനങ്ങൾ കാണാവുന്നതാണ്. തിരുസഭാചരിത്രകാരന്മാർ അവിടത്തെ ജനതതിയേയും അവിടെ മനഃപരിഷ്കാരത്തേയും പറ്റി ലോഷിക്കാതിരിക്കുന്നില്ല. ഈ പ്രദേശം, കത്തോലിക്കു മാനസ്സിക്വികാസ ജീവിതത്തിന്റെ കേന്ദ്രസ്ഥാനമായിട്ടാണ് ഒരു കാലത്തു നിന്നിട്ടുള്ളതു്. അൻറിയോക്, ഏദസ്സാ, 'നിസിബിസ്', ക്കററസിമോൺ എന്ന പട്ടണങ്ങളിൽ ഓരോ കത്തോലിക്കു സർവ്വകലാശാലകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. എജിപ്തിൽ നീലനദി പ്രദേശങ്ങളെപ്പോലെ, ഇവിടെയും രീശീസും യൂപ്രറീസും നദികളുടെ താഴ്വാരങ്ങൾ സമ്പ്രാസവരന്മാരുടേയും വനവാസജീവിതക്കാരുടേയും ഉത്ഭവത്തിന്റെയും വളർച്ചയുടേയും പ്രധാന സ്ഥലമായിരുന്നു. ഈ ക്രിസ്തീയ പരിഷ്കാരം, വേദപ്രചാര പ്രസംഗാകന്മാർ വഴിയായി പേർസ്യ, ഇന്ത്യാ, അറേബിയാ, ചൈന, താർററീ, കൊക്കേഷ്യസ് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലും പടന്നു പിടിച്ചിരുന്നു. ഈ പള്ളിയുടെ മിഷ്യൻ വേലയുടെ അതിർത്തി വളരെ വിസ്തൃതമായിരുന്നു. സിറോ കൽദ്യായ പാത്രിയക്കീസ് സിറോസനത്തിന്റെ അധികാരസീമയിൽപ്പെട്ടതായി ൧൩-ാം നൂ

റ്റാണ്ടിൽ എണ്ണൂർലക്ഷം ജനങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇക്കഴിഞ്ഞ മഹായുദ്ധത്തിന്നു സ്വല്പം മുമ്പായി എടുത്ത കണക്കനുസരിച്ച് കത്തോലിക്കർ, നെസ്റ്റോറീസ്കാർ, യാക്കോബിയർ ഉൾപ്പെട്ട നാലുലക്ഷംപേർ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

കത്തോലിക്കു പാത്രിയക്കീസിന്റെ ഭരണത്തിൻകീഴ് ഇപ്പോൾ രണ്ടുലക്ഷം ക്രിസ്ത്യാനികളുണ്ട്. നെസ്റ്റോറീസ്കാർ അറുപതിനായിരത്തിൽ കൂടുതൽ ഇല്ല. മേൽപന്യാവിച്ച അ വലിയ ജനസംഖ്യയിൽനിന്നും ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു തട്ടിട്ടുള്ള അധഃപതനത്തേപ്പറ്റി കേൾക്കുന്ന ഏവനും വിസ്മയിക്കാതിരിക്കയില്ല. ഇതു കിഴക്കെ പള്ളിയുടെ ചരിത്രത്തിൽ അത്യധികമായ വിലാപത്തിന്നു മേതുഭൂതമായിട്ടുള്ള ഒരു സംഭവമാണ്. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണത്തക്കവണ്ണമുള്ള വലിയ ഉടവുതട്ടിയതു ൧൮-ാം നൂറ്റാണ്ടിന്നു ശേഷമാണെന്നിരുന്നാലും പേർസ്യക്കാരുടെയും, റോമ്മക്കാരുടെയും അക്രമണം മുതൽ ഈ അധോഗതിയുടെ അരംഭം കണ്ടുതുടങ്ങിയെന്നു 'പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തന്നെയുമല്ല, അറബി കാലിഫ്മാരുടെ കയ്യേറ്റംമൂലവും ഈ നാട്ടിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ സഹിച്ച കഷ്ടപ്പാടുകൾ ഒട്ടും ചില്ലറയല്ല. മുഗൾ രാജ്ദന്മാർ വന്നതിനോടുകൂടി ഈ ജാതിയെ നാമാവശേഷമാക്കിയെന്നു പറയുന്നതിൽ ഒട്ടും അതിശയോക്ഷമില്ല.

അപരിഷ്കൃതന്മാരായ ഈ കാട്ടുള്ളരുടെ ഭരണകാലത്തു അവർ സമ്പ്രാസഭവനങ്ങളെ പൊളിച്ചുകളകയും, ദേവാലയങ്ങളെ നശിപ്പിക്കയും, സ്ത്രീകളേയും സർവ്വകലാശാലകളേയും ശൂന്യപ്പെടുത്തുകയും ക്രിസ്ത്യാനികളെ കൂട്ടക്കൊല ചെയ്തും ചെയ്തു. ഈ പോരാട്ടത്തിന്റെ ഫലമായി അനേകലക്ഷം ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ഇന്ത്യയിൽ പത്തുലക്ഷവും, പേർസ്യയിലും മുഗൾ ഭരണാതൃത്തികളിലും കൂടി വേറൊരു പത്തുലക്ഷവുമായി ശേഷിച്ചു. ഇവരുടെ പിൻഗാമികളായിട്ടു പിന്നിടുന്നതു, 'തുർക്കികളും കർക്കശമായ

അവരുടെ നിയമങ്ങളുമാണ്. അമാനുഷികവും അനീതികരവുമായ അവരുടെ നകുന്ത വഹിക്കുന്നതിൽ അശക്തനായും നിസ്സഹായനായുമായിരുന്ന ഫലത്തിലാണ് ലോകപ്രസിദ്ധമായ മഹായുദ്ധം തുടങ്ങിയത്. ശരീരികവും ബാഹ്യവുമായി ഈ പ്രശസ്തജനം സഹിച്ച കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കും പുറമേ ആത്മീകമായതും അത്യന്തമായതുമായ ഒരു വലിയ സങ്കടം നേരിട്ടിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു പ്രസ്താവ്യമാണ്.

അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഒരു പ്രധാനഭാഗം നെസ്തോറീസിന്റെ തെറ്റായ പഠനത്തെ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ കത്തോലിക്ക രോമ്മാപ്പള്ളിയുമായുള്ള യോജിപ്പും ബന്ധവുമില്ലാതെ ഭീഷകാലം നിന്നിരുന്നതായെന്ന് ഈ വംശത്തിന്റെ അധോഗതിക്കു വേറൊരു പ്രധാനകാരണമായി കരുതേണ്ടതാണ്. ഈ കഴപ്പുകാലങ്ങളിൽ അധികാരികളെ തെരിഞ്ഞെടുക്കുന്നതിലും മറ്റും വളരെ തകരാറുകൾ നടന്നിരുന്നു. വൈദികഗണം വഷളന്മാരായിത്തീർന്നു. വിശ്വാസികളുടെ ഇടയിലും ഭിന്നിതങ്ങൾ ഉണ്ടായി. അത്യാഗ്രഹവും അധികാരഭ്രമവും നിർവാഹകന്മാരിൽ അത്യാധികം വലിച്ചുവന്നു. വിവിധതര അത്യന്തര കലാപങ്ങളുടെ ഫലമായി ശാസ്ത്രജ്ഞാനവും വിദ്യാഭ്യാസവും സിദ്ധിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ അടഞ്ഞുപോയി. ഇങ്ങനെ അയൽവാസികളായ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ ഹാസ്യവിഷയമായി ഭവിക്കുന്നതും നിലയിൽ ഈ ജനം എത്തുകയും ചെയ്തെന്നു ദൃഢസനസമേതം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പരിതാപകരമായ ഈ അവസ്ഥയിൽനിന്നു തങ്ങളെ വിമോചിക്കുന്നതിന്നു വേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങളെ അലോചിച്ചു കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിനായി ൧൭൭൨-ൽ ഒരു പ്രത്യേക കമ്മിറ്റിയെ നിശ്ചയിച്ചു. കത്തോലിക്ക വേദത്തെ ശരിയായ വിധത്തിൽ പുനഃസ്ഥാപിക്കാതെയും രോമ്മായുമായി അന്യോന്യബന്ധം ഉണ്ടാകാതെയും തൽകാൽപ്പസാധ്യം ഉണ്ടാകുന്നതല്ലെന്ന് കമ്മിറ്റിക്കാർ ബുദ്ധിപൂർവ്വമായി നിശ്ചയിച്ചു. ശാസ്ത്രജ്ഞാനമുള്ളവനും ഭക്തനും സൂക്തവാനുമായ യോഹന്നാൻ സു

ലാക്കോ എന്നൊരു സന്യാസവർണ്ണനേതൃത്വത്തിൽ ഒരു പ്രതിപുരുഷസംഘക്കാരെ ആ കാൽപ്പസാധ്യത്തിനായി രോമ്മായിലേക്കു അയച്ചു. മേൽപറയപ്പെട്ട പ്രതിപുരുഷസംഘത്തിന്റെ അപേക്ഷ അവരുടെ നേതാവായ യോഹന്നാൻ സുലാക്കായെ മെത്രാനായി അഭിഷേകം ചെയ്ത് പാത്രിയർക്കീസ് സ്ഥാനം, രോമ്മാസിംഹാസനത്തോടുള്ള യോജ്യതയോടു കൂടി പുനഃസ്ഥാപിക്കണമെന്നായിരുന്നു. അന്നു തിരുസഭയെ ഭരിച്ചിരുന്ന മൂന്നാമത്തെ യൂലിയോസ് മാപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അവരെ ഭയാപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുകയും അവരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം യോഹന്നാൻ സുലാക്കായെ മെത്രാപ്പോലത്തായായി അഭിഷേകം ചെയ്തുകൊണ്ടും കിഴക്കൻ പ്രദേശത്തു സിറോ കൽദായ ജനത്തിന്റെ പാത്രിയർക്കീസായി വാഴിച്ചയക്കുകയും ചെയ്തു. അന്നുമുതൽ ഈ ജാതിയിൽ പെട്ട കത്തോലിക്കരുടെ ഇടയിൽ പറയത്തക്ക അഭിവൃദ്ധിയുണ്ടായിത്തുടങ്ങി. ഇവരുടെ സംഖ്യ മെസോപ്പൊത്താമിയ, പേർസ്യാ, കുർസിസ്താൻ എന്ന സ്ഥലങ്ങളിൽ വളർച്ചിച്ചുവന്നു. നിത്യസ്മരണക്കു യോഗ്യനായ ൧൩-ാം ലെഒൻ മാപ്പാപ്പാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് ഇപ്പോഴത്തെ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ കാലത്തുതന്നെ, സിറോ കൽദായാ സിംഹാസനത്തോടു പ്രത്യേക പ്രതിപത്തി പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും അതിന്റെ ഭയനീയ അവസ്ഥയിൽനിന്നും ഒന്നയർത്തുന്നതിന് വേണ്ടതു പ്രവൃത്തിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ കാലത്തു കത്തോലിക്ക 'കൽദായാ പാത്രിയർക്കീസ്' സിംഹാസനം സാക്ഷാൽ ഒരു നല്ല നിലയെ പ്രാപിച്ചു. മെസോപ്പൊത്താമിയ, പേർസ്യാ, ഉൾപ്പെട്ട പതിനാറു മെത്രാന്മാരും, മൂന്നു സെമിനാരികളും, ഒടുവളരെ പഠിപ്പും, ഭക്തിയുള്ള പട്ടക്കാരും സ്കൂൾകളും ഉണ്ടായിരുന്നു. മാനസ്സികമായും ശാരീരികമായും ജനങ്ങൾ പരിഷ്കാര പദ്ധതിയിൽ ഏർപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ഇപ്പോഴത്തെ ലോകമഹായുദ്ധം ഞങ്ങളുടെ ശുഭസ്ഥിതി പൂർത്തീകരിക്കുന്നതിന്നോ ദീർഘിക്കുന്നതിന്നോ ഇടയാക്കിയില്ലെന്ന് വ്യസനസമേതം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. യു

ലക്ഷ്യമുള്ള ആ മെത്രാന്മാരും, അവരുടെ വൈദികരും അവതിനായുരത്തിൽ പരം ക്രിസ്ത്യാനികളും നിർദ്ദയയായി നിഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടു. ആരത്രപതകളുടെ സ്വത്തുകൾ ഞെരുക്കുകാർ ഇപ്പോഴും അന്യായമായി കൈവശംവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇത്രയുമുള്ള സംഗതികളെ വിവരിച്ചശേഷം പാത്രീയക്കീസ്സുതിരുമനസ്സുകൊണ്ടു ഇത്ര പ്രയാസമുള്ളതും, ദീർഘമായതുമായ യാത്രയുടെ ഉദ്ദേശത്തെപ്പറ്റി ഹൃദയഗാമമായും ആരേയും ആകർഷിക്കത്തക്കവണ്ണം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു സംഗതി സാമാപിക്കുന്നു. അക്രമമായ ഈ കയ്യേറ്റത്തെ നിറുത്തൽചെയ്യുന്നതിന്നു സങ്കലിതരോടു ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതെന്നും നീതിയും, സമാധാനവും പുനർസ്ഥാപിക്കണമെന്നും, അവർ പിരിച്ച മുതലുകളെ തിരികെ കൊടുപ്പിക്കണമെന്നും ബലമായി

പ്രസ്ഥാവിച്ചു. പ്രസംഗം അവസാനത്തിൽ ഇപ്പോൾ ഭാഗ്യമായി വാഴുന്ന പതിനഞ്ചാം ബനദിക്കോസ് മാപ്പാപ്പാ തിരുമസ്സിലെ മഹാമനസ്സുതയെപ്പറ്റി വളരെ സൂതിക്കുന്നുണ്ട്. കിഴക്കൻ റീത്തുകളുടെ പുർവ്വസ്ഥിതിയെ ആശിച്ചു പരിശുദ്ധ പിതാവു ചെയ്യുന്ന പ്രസംസാർഹമായ മാഹാത്മ്യകൃത്യത്തെപ്പറ്റി സൂതിച്ചു പറയുന്നു. കൂടാതെയും തന്റെ രൂപതയുടെ തദ്കാലസ്ഥിതിയെ ഉയർത്തുന്നതിനായി വേണ്ട ധർമ്മസഹായം ചെയ്യണമെന്നുകൂടി ഔദാര്യശീലന്മാരെ ആശ്വരോടു ആവശ്യപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശീമയാത്ര ശുഭകരമായിവരട്ടെ.

 കത്തോലിക് സഭയിൽനിന്ന് മാറി ഇപ്പോൾ നാഥനില്ലാതെ അന്യോന്യംകുലഹിതുകുഴങ്ങുന്ന നമ്മുടെ സഹോദരങ്ങൾ ഈലേഖനം വായിക്കട്ടെ.

വർത്തമാനക്കുറിപ്പുകൾ

മുൻസിഫ്കോർട്ട് വക്കീൽ മിസ്റ്റർ കെ.പി. പുനസ് ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു. - “മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന, പരിശുദ്ധന്മാരോടുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥപ്രാർത്ഥന” ഇവകളെ സംബന്ധിച്ചു ഉപന്യാസം എഴുതുവാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്ന സരിച്ചു രന്ന ഉപന്യാസങ്ങൾ കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. കിട്ടിയ ഉടൻതന്നെ കച്ചേരി അടുപ്പു വരികയാൽ പരിശോധകന്മാർ സ്ഥലത്തില്ലാതെ വന്നുനിമിത്തം പരിശോധന തിന്നിട്ടില്ല. മീറ്ററും നൂററുക്കുമായിട്ടേ പരിശോധനാവലം അറിയിപ്പാൻ തരമുള്ളു.”

* * *

ഏറെത്താമസിയാതെ മദ്രാസിൽവെച്ചു നടത്തപ്പെട്ടവൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന മയ്ക്കൻ കോൺഗ്രസ്സ് എന്ന സമ്മേളനം കത്തോലിക്കാ മഹാജനസഭയിൽ ആദ്ധ്യക്ഷം വഹിക്കാനായി റോമിൽ നിന്നു ഒരു കർദ്ദിനാളിനെ അയക്കുവാൻ തൽക്കാലം പല വിഷമതകളുമുണ്ടെന്നാണു പ്രോപ്പഗന്ദ പ്രിഫെക്റ്റ് മറുപടി അയച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിലും ഡെലിഗേറ്റ് അപ്പോസ്റ്റോലിക്കാ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പ്രസ്തുത യോഗത്തിൽ സംബന്ധിക്കാമെന്നു സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളതായി അറിയുന്നു.

പുത്തൻകുറ്റ സമുദായത്തിൽ സ്വത്തുകൊണ്ടും പുരാതനതകൊണ്ടുംമറ്റും ഇന്നു പ്രഥമസ്ഥാനത്തിൽ എണ്ണപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു കുടുംബമാണ് “കിഴക്കമ്പലത്തുകൊച്ചാക്കുന്ന്” എന്ന പേരിനാൽ അറിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ കുടുംബം, ഏപ്രിൽ ൩-ാം-നാ- നമ്മുടെ കത്താവിന്റെ ഉയപ്പിന്റെ തലേദിവസം ആരേഴ അംഗങ്ങളോടുകൂടി കിഴക്കമ്പലത്തു കത്തോലിക്കാപ്പള്ളയിലേക്കു ചേർന്നിരിക്കുന്നു. എറണാകുളം വികാരി അപ്പസ്റ്റോലിക്കാ നി. വ. ദിവ്യശ്രീ കണ്ടത്തിൽ മാർ ആഗസ്റ്റീനോസ് മെത്രാനച്ചൻ അവർകൾ വളരെ സന്തോഷിച്ചു അനുഗ്രഹിച്ചു കല്പന അയച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും, ടി. കുടുംബക്കാർ തങ്ങളുടെ സ്നേഹബഹുമാനാദികളെ കാണിപ്പാനായി തിരുമേനിയെ അടുത്ത ദിവസങ്ങളിൽ വോയി സന്ദർശിക്കുമെന്നും അറിയുന്നു.

മരണം.

പറമുണ്ടയിൽ കുരുവിള ദേവസ്വായെന്നയാളിന്റെ ഭാര്യ ഏലിയെന്ന സ്ത്രീ തന്റെ നാ-മത്തെ വയസ്സിൽ ഏപ്രിൽ ൭-നു അന്തരിച്ചു. ഭാഗ്യവശമുള്ളതും സുബോധത്തോടെ കൈക്കൊണ്ടു കത്താവിൽ നിദ്ര പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. R. I. P.

പിണ്ടിയാംഗം.

ബായറാഴ്ച അക്ഷരം 4.2

۲۵۰

എല്ലാകുഞ്ഞി ൧൦.

എൻ. ൨൦ മെയ് - എൻ. ൨൦ മേയ് - ൧൯൫൦

കുന്ദുക മറിയത്തിന്റെ വണക്കമാസം.

1	19	ശ	(✠) പിളിപ്പോസ് യാക്കോശ്ശീമാ. ന. ക. വെ.	മു.
2	20	ഞാ	✠ ഉയിപ്പ. ൪-ാം ഞാ. ന. ക. ആ.	൧൧. ൭. 2 വെ.
3	21	തി	ശു. കുരിശു കണ്ടെത്തി. ന. ആ. ക. വെ.	...
			ഉത്തരീയ സഭക്കാർക്കു പുണ്യദേധവിമോചനം.	...
4	22	ചൊ	വി. മോനിക്കാ. ന. ആ. ക. വെ.	...
			കൈപ്പുഴ, വാഴക്കുളം ഈ പള്ളിയിൽ വി. ഗീവർഗീസിന്റെ തിരുനാൾ.	...
5	23	ബു	† പാ. മെ. പാപ്പാ. പീയൂസ് ന. ആ. ക. വെ.	...
6	24	വ്യാ	യോഹന്നാൻ കദാതറ. ലത്തീന. ന. ആ. ക. വെ.	...
			ഏതൊപ്പള്ളിയിൽ വി. ഗീവർഗീസിന്റെ തിരുനാൾ.	...
7	25	വെ	അ. വേ. സുനിയോവോസ് ന. ആ. ക. വെ.	...
8	26	ശ	വി. മഖായേൽ മാലാഖ. പ്രത്യക്ഷ. ന. ആ. ക. വെ.	...
			കോളെ പഞ്ചമൻ സിംഹാസനാരോഹണം. 1910.	...
9	27	ഞാ	✠ ഉയിപ്പ. ൫-ാം ഞാ. ന. ക. ആ.	൧൧. ൧൦. ൧൧ വെ.
			ഏ. വ്യാഴം തിരുനാൾക്കും പള്ളിയിൽ പറയണം.	...
10	28	തി	ലുത്തനിയ. ന. ക. ആ.	...
11	29	ചൊ	ലുത്തനിയ. ന. ആ. ക. ഇന്നലത്തേതു്.	...
12	30	ബു	ന. ക. സ്വപ്നാരോഹ. തലേനാൾ ന. ആ. ക. തലേ.	...
13	31	വ്യാ	✠ ന. ക. സ്വപ്നാരോഹണം ന. ക. വെ.	...
14	1	വെ	വേ. ബൊനീഫാസിയോസ് ന. ആ. ക. വെ.	...
15	2	ശ	അ. മെ. അത്തനാസിയസ് (ഇ. മാ. വ.) ന. ആ. ക. വെ.	...
16	3	ഞാ	✠ ഉയിപ്പ് ൩-ാം ഞാ. ന. ക. ആ.	൧2. 9. 2 വെ.
17	4	തി	† മെ. പസ്കാലിസ് ന. ആ. ക. വെ.	...
18	5	ചൊ	† വേ. ബനദിക്ടോസ് ന. ആ. ക. വെ.	...
19	6	ബു	ക പുക്കെന്താന. ന. ആ. ക. വെ.	...
20	7	വ്യാ	† മെ. ബണ്ണർദിനോസ്. ന. ആ. ക. വെ.	...
21	8	വെ	അ. മ. ഗ്രിഗോരി. നസ്രാൻസ് (ഇ. മാ. ന്) ന. ആ. ക. വെ.	...
22	9	ശ	പന്തക്കുസാ. തലേനാൾ ന. ആ. ക. തലേ.	...
23	10	ഞാ	✠ പന്തക്കുസാ. ന. ക. വെ.	൧൧. 11. ൧൧. 2. ൧൧ വെ.
			ഏ. ബുധൻ ഇറച്ചിയിലക്കു പള്ളിയിൽ പറയണം.	...
24	11	തി	(✠) ഏ. ന. ക. ആ.	...
25	12	ചൊ	(✠) ഏ. ന. ക. ആ.	...
26	13	ബു	(✠) ഏ. ന. ക. ആ. (പട്ടം. ഇറച്ചി വിലക്കു്)	...
27	14	വ്യാ	ഏ. ന. ക. ആ.	...
28	15	വെ	ഏ. ന. ക. ആ. (പട്ടം)	...
29	16	ശ	ഏ. ന. ക. ആ. (പട്ടം)	...
30	17	ഞാ	✠ (പന്ത. ൧-ാം ഞാ.) ത്രീത. ന. ആ. ക. വെ.	൧൧. ൧൧. ൧൧ വെ.
			ഏ. വ്യാഴം തിരുനാൾക്കും പള്ളിയിൽ പറയണം.	...
31	18	തി	കന്യാക പത്രോസിയ. ന. ആ. ക. വെ.	...

നല്ലതുമണി ആരാധന.

മന്നാനം ആശ്രമ ദേവാലയത്തിൽ പതിവായി നടത്തിവരുന്ന നല്ലതുമണി ആരാധന എന്ന മഹോന്നത കർമ്മവും വി. യൗസേപ്പപ്പിതാവിന്റെ തിരുനാളാഘോഷവും കഴിഞ്ഞ വ്യാഴം, വെള്ളി, ശനി, ഞായർ ഈ ദിവസങ്ങളിൽ വളരെ ഭംഗിയായി കഴിഞ്ഞുകൂടിയിരിക്കുന്നു. ആരാധനത്തിനായി കേരളത്തിന്റെ പലഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും അനേകം കത്തോലിക്കർ വന്നുകൂടിയിരുന്നു. ഈ ദിവ്യകർമ്മത്തിന്നു പല ആശ്രമങ്ങളിൽ നിന്നും വന്ന സമ്പ്രദായപട്ടക്കാരുൾപ്പെടെ നല്ലതോളം വൈദികർ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. കോട്ടയം മിസ്സത്തിന്റെ വികാരി അപ്പസ്തോലിക് നി. വ. ദി. ശ്രീ മാർ അലക്സാണ്ടർ ചുളപ്പാറയിൽ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടും ഇതിൽ സംബന്ധിക്കുകയുണ്ടായി. ഒന്നാംദിവസത്തെ പ്രധാന കാർമ്മികൻ ക. നി. മൃ. സ. ബ. ചിപ്രിയ നോസച്ചനും, രണ്ടാംദിവസത്തേതു് പുനത്തു വടക്കയിൽ ബ. മത്തായി അച്ചനാണു്. മൂന്നാംദിവസം അഘോഷമായ പാട്ടുകർബാന പാടിയതു് ചേപ്പുകൽ ചെറുശേരിൽ ബ. വർഗ്ഗീ അച്ചനും,

വി. കർബാനയുടെ പ്രദക്ഷിണവും പാട്ടും നടത്തിയതു് നി. വ. ദിവ്യശ്രീ മാർ അലക്സാണ്ടർ മെത്രാനാണു്. തിരുമനസ്സുകൊണ്ടുമാണു്. മാർ യൗസേപ്പപ്പിതാവിന്റെ തിരുനാളിന്നു തലേദനം “വേസ്റ്റർ” പാടിയതു അയ്യങ്കാനം ബ. തോമ്മാച്ചനും തിരുനാൾദിനം പാട്ടുകർബാന അപ്പിച്ചതു ബ. ചാവേലിൽ അലക്സാണ്ടർ അച്ചനും പ്രദക്ഷിണം നടത്തിയതു് ബ. മരുതക്കുറുപ്പേൽ തോമ്മാച്ചൻ അവർകളാണു്. വി. കർബാനയേപ്പാറയിലുള്ള പ്രസംഗം ക. നി. മൃ. സ. ബ. ബത്തുലുമൈ അച്ചനും, മാർ യൗസേപ്പപ്പിതാവിന്റെ മാദ്ധ്യസ്ഥത്തേപ്പാറയിലുള്ള പ്രസംഗം ബ. മഠത്തിൽ കുളച്ചനും ചെയ്യുകയുണ്ടായി. ആരാധനയുടെ അരംഭദിനമായ വ്യാഴാഴ്ച മുതൽ ഞായറാഴ്ചയ്ക്കു തിരുനാൾ ഉൾപ്പെടെ ഏഴായിരത്തോളം ആളുകൾ വി. കർബാന ഉൾക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ടു്. വരുന്ന ആളുക്കളെ തിരുനാളാഘോഷം നടത്താൻ ഏറ്റിരിക്കുന്നതു് ചെല്ലാനംഇടവക എടവഴിക്കൽ പത്രോസ് ശവശ്മശാനം അവർകളാണെന്നുള്ളതും പ്രസ്താവ്യമാണു്.

— ❦ —

അമ. മാതാവിൻ മംഗളഗാനം.

— ❦ —

(മഞ്ചിനിഗർ കത്തളം എന്ന മട്ടു്.)

- 1 ജന്മപാപ നിമൽക്കൂടാതെ
ജനിച്ചതായെ!
ഹനിച്ചുപാപം
മാനുഷകലത്തിൻ മാനമെ!
രവ-നന്മയെ!
ബഹു-വെണ്മയെ!
അതി-വണ്ണമെ!
നിറ-സൊന്മമെ!
- 2 എണ്ണമില്ലാത്തു പുണ്യങ്ങൾ
നിന്നിൽ നിറച്ചു
ധന്യൻ സുതൻ നിൻ
ശോഭയാലലങ്കരിച്ചുവളെ!

- നവ-രത്നമെ!
ദിവ്യ-ദീപമെ!
എത്ര-ശോഭയെ!
മുദാ-വാഴണെ!
- 3 പാദികൾക്കായ്തന്ന ദാനമെ!
തിരുനിറഞ്ഞ
നിന്മക്കളേയും
പാദപങ്കേരുവറം ചേർക്ക
മമ-അമ്മയെ!
തിരു-കണ്മണി!
നിൻ-മക്കളെ!
സൊന്മ-ചേർക്കണെ!
ചാലങ്ങാടി തോമ്മാ കു.

Derotional articles & artificial Flowers.

Sacred Heart of Jesus coloured statues. 9" 12" Rs. 2. 5. each. St. Anthony, St. Joseph, St. Sebastian, St. Mary with Child, Mother Lourdes, Statues 9" Rs. 1-12. 12" Rs. 4-8. each. Kneeling angels 6" Rs. 3-8. 8" Rs. 5. Pair S. H. of Jesus Enthronement pictures & assorted pictures. 10 x 7½, 13 x 17, 20 x 16, Re. 1-8. Rs. 4-8. Rs. 9. per doz 23 x 29. Rs. 2-8. each. Coloured Book pictures & Black mourning pictures. Rs. 2-12. per 100. The little Flower of Jesus, pictures, 22 x 18 Rs. 3-8. each. S. H. of Jesus Shield Rs. 3. per doz.

Rosaries coloured porcelaine Beads Rs. 2-8. 3, per doz. Black wood Beads. Rs. 3 & 2-8. Black Cocoa Beads. Rs.

3, 3-12. & 4-8, per doz. alum Rosaries with Silver gilt Rs. 12, 16, 18, per doz & Re 1-4. 1-8, 1-12, each. Scapular medals, as 6, 12, Re. 1-2, 1-8, per doz. Scapulars ordinary Rs. 5-4, gross. Superior quality Rs. 7-8. per gross.

Artificial flowers for altar decoration. Roses lilly, & coronation, Bunches, 15" 18" 24" Rs. 3, 7, 9, per pair.

Superior white & Kakhi Twill Shirts Rs. 2-8, & 2-12. each.

List on application.

All orders are executed by V. P. P.

May & Co. Royapettah,
Madras.

NOTICE.

Just arrived!

We have just received from Europe a large, consignment of religious oleograph pictures, rosaries, medals etc.,

Swiss made Oleograph pictures.

S. H. of Jesus, Heart of Mary, Ecce Homo, Mater Dolorosa, Infant Jesus, Jesus on Cross, B. V. Mary, Our Lady of Health, Lady of Lourdes, Lady of Rosary, St. John, St. Joseph, St. Paul, St. Antony, St. Aloysius, St. Theresa etc., in the following sizes:-

		Rs.	as.	ps.
10 x 8	Doz.	0	15	0
17 x 13	"	2	12	0
20 x 16	"	5	8	0
Prayer Book pictures				
4½ x 2½ per 100		2	0	0

Five French made Rosaries.

		Rs.	as.	ps.
Cocoa bead and-ovalshape	Doz.	3	4	0
White bone- round	"	4	8	0
Imitation pearl-white,				
red & yellow;		2	6	0

Just unpacked!!

Italian made medals.

Aluminium medal of the "Little Flower of Jesus"	Doz.	1	2	0
Aluminium Scapular medals round	"	0	9	0
" " oval	"	0	13	0
Silver " " round each		0	7	0
Glazed Scripture Texts with flower designs 16 x 12	Doz. Rs.	2	12	0
Brooches of S. H. of Jesus.	Doz.	0	13	0
Coloured religious post cards of Jesus Mary, Joseph, guardian angels & other Saints.	Doz.	0	12	0

All orders are executed by V. P. P.
Packing & Postage Etc.,
Prices are subject to fluctuation

M. S. John & Co.

Big Bazaar Street,
Trichinopoly Fort.